The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada "Daugavas Vanagi"
Business Office: 491 College St., Toronto 4, Ontario, Canada
Telephones: 921-7121; 368-3239
Editor-in-Chief: ALFRĒDS VINČELS
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx N. Y. 10466, U.S.A.
Chicago: Editor — Z. Kēlere, 2511 N. Kimball Ave., Chicago, Ill., 60647, U. S. A.
SATURDAY, MAY 13, 1967

LATVIJA AMERIKĀ

36. N-RS. SESTDIENA, 1967. G. 13. MAIJS 17. GADS

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sest dienās. Izdevēja -- Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi."
ATB. REDAKTORS: ALFRĒDS VINČELS
Redakcija un kantoris: 491 College St., Toronto 4, Ontario, Canada
Tālruņi: 368-3239 (redakcijai) un 921-7121 (kantorim)
Redaktora tālrunis vakaros — 531-4533
Nujorkas redakcijas vaditāja V. IRBE
4035 Rombouts Ave., Bronx N. Y. 10466, U.S.A.
Tālrunis 994-7917
Čikagas redakcijas vaditāja Z. KĒLERE
2511 N. Kimball Ave., Chicago, Ill. 60647, U. S. A., tālrunis 486—8975

Priecīgus Vasarsvētkus!

Draudzes labā jānes lielāki upuri!

ARCHIBISKAPS ARNOLDS LŪSIS ATGRIEZISIES TORONTO 16. MAIJĀ

Liekaš, ka Latvijas ev.-lut. baznīcas archibīskapa Arnolda Lūša Jaunzēlandes un Austrālijas apmeklējuma kulminācijas brīdis bija dievkalpojums Melburnas Kērnsa piemiņas baznīcā, pieda loties vēl 8 mācītājiem un ap 800 baznīcēniem, kā arī tai pašā dienā notikušā Austrālijas latviešu ev.-lut. draudžu konference, kurā 15 draudžu delegāti pārstāvēja 9679 draudžu locekļus, liekot pamatus draudžu turpmākai sadarbībai. „Konferences nobeigumā dziedot luterāņu himnu „Dievs Kungs ir mūsu stipra pils" un divas stundas vēlāk klausoties, kā vēl nedzirdētā aizraušībā Kērnsa baznīcas gotiskajās velvēs atbalsojās latviešu tautas lūgšanas varenās skaņas, nevienam no klātesošajiem nebija šaubu, ka archibīskapa ceļojums uz Austrāliju tagad pavērsies lielu panākumu zīmē — Dievam un baznīcai par godu un latviešu tautai par svētību." raksta laikraksts „Austrālijas Latvietis" savā 5. maija numurā.

Archibīskaps A. Lūsis atgriezīsies Toronto 16. maijā ar lidmašīnu no Čikagas, kas Maltonas lidlaukā nolaidīsies plkst. 10.15 rītā. Tai pašā dienā Toronto ieradīsies arī Vācijas latviešu filmoperātors V. Lēmanis, lai archibīskapu uzņemtu filmā, kura dokumentē latviešu dzīvi svešumā.

„Melburnas latvieši savam archibīskapam sarīkoja īsti karalisku saņemšanu," tā 27. aprīļa numurā rakstīja Melburnas laikraksts „The Age" par Latvijas ev.-lut. baznīcas archibīskapa A. Lūša sagaidīšanu Melburnas lidlaukā dienu iepriekš. „Lidosta reti kad bija izskatījusies tik krāšņa. Tur bija pulcējušies gan jauni, gan veci Melburnas latviešu sabiedrības pārstāvji, smaidīgi un tautas tērpos, bet gaidītāju rinda, kas vēlējās sasveicināties ar archibīskapu, stiepās pāri visai piestātnes priekštelpai." Archibīskapam prāv. A. Grosbacha pavadībā ienākot Esendonas lidlauka uzgaidāmā telpā, viņu vispirms ar baltām rozēm apsveica 5 un 7 gadu vecā Lolita un Daina Drulle. Sirsnīga bija archibīskapa apkampšanās ar 20 gadu ilgi neredzēto brāli. Baltas neļķes pasniedza ev.-lut. draudzes dāmu komitejas pr-ce R. Hartmane, bet zilas rudzupuķes draudzes jaunatnes pulciņa vārdā Maruta Dēliņa. Sagaidītāju vidū bija visu vietējo latviešu draudžu un organizāciju pārstāvji.

Draudžu delegātu un mācītāju konferencē 29. aprīlī Sv. Marka baznīcas zālē pie vadības galda ar krucifiku un zem Latvijas karoga vietas ieņēma archibīskaps A. Lūsis, draudžu pārvaldes pr-ks prāv. A. Grosbachs un pārvaldes locekļi māc. J. Krauklis, E. Stīpnieks un T. Silkalns. Uzrunājot svētbrīdī konferenci, prāvests A. Grosbachs norādīja, ka konference notika pēclieldienu laika zīmē, kas ir brīnumu pilns. Šo tematu savā uzrunā uztvēra arī archibīskaps:

„Ja mūsu baznīca patiešām pastāv Lieldienu zīmē, grūtā laikā, kurā mūs nomāc neziņa, tad to varam uzskatīt par brīnumu. Neviena cita protestantu baznīca vēsturē nav atradusies tik grūtā stāvoklī kā mēs. Ja tomēr esam un pastāvam, tad tikai tādēļ, ka mūsu garīgā satversme ir rakstīta mūsu sirdīs. Pats Dievs to tur ielicis, atgādinot mums latvieša pienākumu pret baznīcu un pret tautu. Šīs satversmes pamatos, runājot apustuļa Pāvila vārdiem, ir gara vienība ar mieru saiti. To jau esam atraduši Amerikā. Tur mums ir 76 draudzes, bet nav problēmu, kas šķir. Arī Eiropā šais dienās liek pamatus Latvijas ev.-lut. baznīcai Eiropā, kas apvienos visas latviešu draudzes. Šo pašu vienību meklējam Austrālijā un esam jau ceļā uz to. Tai pamatus likām Brisbenā, nostiprinājām Sidnejā un Volongongā; esmu pārliecināts, ka šo gara vienību ar miera saiti atradīsim arī te, daudz nediskutējot par statūtu paragrafiem. Ja Mozus būtu knibinājies gar statūtiem, tad Izraēļa bērni vēl tagad būtu Ēģiptē. Paldies visiem, kas devuši man iespēju ierasties jūsu zemē un palīdzēt risināt dažus mezglus, kas iemetušies jūsu sadarbībā. Neesmu tālo ceļu braucis kā baznīcas administrātors, kaut tādas tiesības man dotu baznīcas satversme. Tādas varas kā Cēzaram, kas uzrunāja savus leģionārus, man nav un to arī nemeklēju. Vienu gan: necinīsimies par savu draudzi, bet gan par to, lai Latvijas baznīca varētu dzīvot. Ja strādāsim šai garā, tad mūsu baznīca pastāvēs un izpildīs to sūtību, kādu Dievs mums devis."

Konferencē, kurā piedalījās 8 mācītāji, 3 draudžu pārvaldes laicīgie locekļi, 11 draudžu delegāti ar balss tiesībām un 4 draudžu delegāti kā novērotāji, draudžu pārvaldes pr-ks A. Grosbachs ziņoja, ka Austrālijā reģistrēti 10.429 latviešu ev.-lut. draudžu locekļi 18 draudzes ar 13 mācītājiem. No 18 draudzem ar pārvaldi sadarbojas 13, vēl atturas 5, bet no mācītājiem viens vēl neskaitās Latvijas ev.-lut. baznīcas mācītājs. Draudzes ar 8821 locekli piedalās pārvaldes vēlēšanās. Apstākļi pēdējos 3 gados visumā nav mainījušies.

Prāv. A. Grosbachs norādīja, ka Latvijas baznīcas mācītāji ir pilntiesīgi konferences dalībnieki arī tad, ja to draudzes ar pārvaldi nesadarbojas. Mācītāju ziņojumos par draudžu darbību Pertas draudzes mācītājs L. Kampe uzsvēra: „Skaitām draudzē tikai tos locekļus, kas piedalās dievkalpojumos un maksā

(Nobeigums 5. lpp.)

VASARSVĒTKOS Foto: J. Līgers

Mūsu lieta nav jāiznes uz ielas!

LATVIEŠU APVIENĪBAS VADĪTĀJA DR. A. SPEKKES SAĪSINĀTA RUNA AMERIKAS LATVIEŠU APVIENĪBAS KONGRESĀ KLIVLENDĀ

Amerikas latviešu apvienības 16. kongresā, kas notika laikā no 5.—7. maijam Statlera Hiltona viesnīcā Klivlendā, piedalījās 92 delegāti, kas par kongresa prezidija priekšsēdi vienbalsīgi ievēlēja prof. P. Lejiņu, bet par vicepriekšsēžiem V. Hazneru, H. Mindenbergu un R. Viljumsonu, kongresa sekretariātā darbojoties V. Klīvem, A. Bandrēvičam un J. Deksnim. Kongresā ieradās arī Latvijas sūtniecības Vašingtonā vadītājs prof. Dr. A. Spekke. Vēlākajās vēlēšanās, par kuŗām ziņosim nākošajā numurā, ALAs valdē notika nelielas pārmaiņas. Arī par kongresa lēmumiem un atzinumiem ziņosim vēlāk.

Kongresa atklāšanu ievadīja ar Klīvlendas latviešu apvienotās draudzes māc. I. Gaides vadītu svētbridi, kuŗa temats bija „Ticība nedrīkst zust, jo tā ir atslēga uz Dieva valstību". ASV himnu Z. Vīķes pavadījumā nodziedāja dziedone Antonīna Vaivode, bet visi akta dalībnieki kopīgi vienojās latviešu tautas lūgšanā „Dievs, svētī Latviju!".

„Klīvlenda atrodas ģeografiski izdevīgā vietā, še ir arī čakli un veiksmīgi sabiedriski darbinieki, kas visu labi izkārto, tādēļ uz Klīvlendu visi brauc ar prieciģu prātu un gaišu sirdi," kongresu atklājot un pateicoties tā rīkotājiem, teica ALAs valdes priekšsēdis prof. P. Lejiņš, atzīstot, ka šai kongresā redzamas daudzas jaunas sejas, bet ideāli palikuši līdzšinējie. Prof. P. Lejiņš novēlēja kongresa delegātiem sekmīgu darbu un labi veikt uzdevumus tēvzemes un tautas labā.

Pēc rīcības komitejas R. Viljumsona īsas uzrunas, runu teica Latvijas sūtniecības Vašingtonā vadītājs prof. Dr. A. Spekke, cita vidū sakot:

— Pagājuši 28 gadi kopš otra pasaules kaŗa sākuma. Tas ir vienas paaudzes darbības laiks. Ja man būtu jāstāsta šī laika galvenie fakti attieksmē uz mūsu dzīvi, es piekustu tos uzskaitīt un jums apniktu klausīties. Mums lemts dzīvot laikā, kuŗā iezīmētas gaužām dziļas pārvērtības, kuŗā radies nevaldāms dinamisms, kas sajauc un sagroza līdz pamatiem cilvēka dzīvi un savstarpējās attieksmes. Iedomāties, ka šis dinamisms varētu pēkšņi atslābt vai pat rimties, nav iespējams, jo tad vajadzētu notikt kaut kam pavisam sevišķam, bet nekādas pazīmes uz to nenorāda.

— Mūsu dzimtenes ģeografiski politiskais stāvoklis reiz nu ir tāds, ka mums uz saviem pleciem allaž jānes lielākas nastas nekā citiem mūsu politiski saplosītajā un paputējušajā Eiropas kontinentā. Nevaru aizmirst vārdus, kuŗus man teica kāds redzams Rietumeiropas diplomāts īsi pirms lielā konflikta sākšanās 1939. gada augustā: „Zēl man jums to teikt, bet — lai lietas iet kā iedamas — jūsu Latvija būs vienmēr vidū." Un labu gadu skaitu vēlāk amerikāņu profesors, kas mani stādīja publikai priekšā, kad lasīju lekciju Virdžinijas universitātē Džefersonā, mani apzīmēja par pasaules ģeografiski visnelaimīgākās vietas pārstāvi. Arī Beļģijā, Ziemeļitalijā, līdzenumi ap Varšavu u.c. varētu stāstīt savus stāstus, bet mūsu traģēdiju reģistrs ir daudz garāks.

— Vairāk nekā 50 jaunas valstis radušās pēc otra pasaules kaŗa, tai pašā laikā lielas koloniālvalstis saplakušas vai lielā mērā zaudējušas savu svaru pasaulē. To vidū ir arī Anglija, kuŗai tik lieli nopelni mūsu brīvās Latvijas sākuma gados. Angļu pasaules imperijai nu ir beigas; tai nav viegli izprast savu pašreizējo vietu un nozīmi pasaulē pēc notikušajām varas pārmaiņām. Arpolitikā Anglija atvelk savu interešu robežas, vairāk ieraujoties sevī. Tas ir nozīmīgs vēsturisks process, par kuŗu jādomā arī mums, jo ar to saistās mūsu nākotne. Tā kā Anglijas svars un nozīme Eiropā arvien mazinās mums, Austrueiropas ļaudīm, jau laikus jāsāk vērot un pētīt, kāds varētu izskatīties lielo spēku līdzsvars, uz kuŗu mēs varētu likt savas cerības. Mums nopietni jāsāk apsvērt iespējas, kas saistās ar visu nule teikto.

—Baltijas valstu zelta noguldījumi Anglijā ir zaudēti, bet — kas zina, kāds izskatīsies angļu un krievu draudzības līgums, kuŗu vēl šai maijā parakstīšot Maskavā? Tas viss kādreiz varenajai Anglijas imperijai godu nedara. Lai man nepārmestu cietušās puses aizvainotību, citēšu kādas neitrāles valsts laikrakstu, kuŗu no Briseles man atsūtījis kāds laipns tautietis. „La Libre Belgique" 15. **februāŗa numurā** lasāms: „Kaut komunikā (par baltiešu noguldījumu piesavināšanos) sastādīts formulējumā, kas dod godu kaunam, fakts ir un paliek tas, ka Lielbritanija piesavinājusies tās zelta rezerves, kuŗas Anglijā bija deponējušas Igaunijas, Latvijas un Lietuvas centrālās bankas... Šādā veidā Vilsona sociālistiskā valdība pārvērš vienkāršā papīra strēmelē Atlantijas chartu..." Šai nolīgumā ir arī vēl kāds mistisks punkts, proti — fakts, ka angļiem bija jāmaksā krieviem zināma, kaut nelielā atlīdzība no Baltijas valstu fondiem, kamēr krieviem bija vienīgi tā viszēlīgi jāpieņem, pašiem nekādā veidā, vismaz oficiāli ne, neangažējoties.

— Vēstures norise rādīs, kādu labumu, ja vien vispār, angļi gūs ar šo rīcību, bet viena lieta gan šķiet neapšaubāma jau tagad: viņiem ilgi būs jādzird nepatīkami atgādinājumi un komentāri par šo darījumu, tāpat kā zviedriem vēl tagad jādzird atgādinājumi par Pad. savienībai izdotajiem baltiešu leģionāriem. ASV stāja

(Nobeigums 5. lpp.)

Jūs gaida Latviešu dienās Montrealā 20. un 21. maijā!

Programmā:

Koncerts un tautas deju uzvedums Expo — Latvis gleznu izstāde — Balle — Tenisa sacīkstes — Rakstnieku rīts — Dievkalpojumi — Svētku koncerts.

Informācija: Latviešu namā — 2372 Hampton Ave., tālr. 481—7978.

PRĀVESTS B. FEDDERS

Baznīcas dzimšanas dienā

Varbūt dažam labam būs gadījies, ciemos ejot, nezinot ierasties tieši kādā dzimšanas dienā, ko nebijām atcerējušies. Tā gan vairāk nekā viens vien Vasarsvētku viesis, atlicis izbraukumu zaļumos un ieradies baznīcā — parasti jauniešu iesvētes dēļ, atkal reiz jutīsies pārsteigts, dzirdēdams, ka pašlaik svētījami pēdējie, bet nekādā ziņā mazākie no lielajiem baznīcas svētkiem, proti — pašas baznīcas dzimšanas dienā. Atklāti sakot, caurmēra draudzes locekļiem Vasarsvētki liekas grūtāk saprotami un mazāk nozīmīgi par Ziemsvētkiem, Lielo piektdienu vai arī Lieldienām. Arī norādījums uz pašu baznīcu mums maz ko dod, jo mums grūti iedomāties, ka baznīca mūsu tautas vairumam varētu kādreiz būt sirdslieta bijusi. Mūsu ausīs arvien vēl skan bieži dzirdētais un lasītais nievu vārds „kungu baznīca".

Tieši šajos Vasarsvētkos paiet 62 gadi, kopš sarīkoti pirmie mītiņi mūsu lauku baznīcās Kurzemē un Vidzemē. Kāds redzams tā laika „kaujinieks" vēl nesen savās trimdā sarakstītajās mūža atmiņās ar lielu lepnumu un pašapziņu tēlojis šos notikumus. Acīm redzot, pat vesela mūža skola ar visu tās noslēgumu trimdā nav paspējusi ierosināt nekādu pārgrozību šajā stājā.. Pa starpai, gandrīz vai nepamanīts, liekas mums pagājis garām tas vēstures posms, ko varam saukt par „tautas baznīcu", kad no mūsu pašu tautas radās kā mācītāji, tā draudžu un baznīcas dzīves vadītāji, tāpat teoloģiskās fakultātes mācības spēki. Klusībā toreiz bija daudz kas iecerēts un arī paveikts, piemēram, mūsu baznīcas vēstures pētīšanā.

Grāmatnieku darbs nav pārtrūcis vēl tagad, kad esam jau nokļuvuši pie baznīcas dzīves pašreizējā posma — „trimdas baznīcas". Šo cēlienu raksturo un izceļ pazīstamais sauklis: „Latvijas baznīca ir mums Latvija svešumā". Tomēr daudzi mūsu vidū, būdami tālumnieki arī šīs baznīcas lietās, nebūt nejūtas tādēļ neērti. Pārāk lielā mierā mēs liekamies turpinām, kā esam pasākuši, skatīties kritiski, kā uz visu ko, tā arī uz baznīcu, un ne jau tīri bez iemesla. To ir izsaukuši un arvien izsauks ikvienas redzamas baznīcas cilvēciskā daba, kādreiz pat pārāk cilvēciskā, gandrīz jau laicīgā nosliece pret kādu no tiem kārdinājumiem, kādi mūsu Pestītājam pašam savā laikā piestājušies.

Tādēļ šis temats par baznīcu nav nekāds vieglais, it sevišķi, ja gribētum kaut kādi mēroties ar pirmo Vasarsvētku norisi un ļaudīm. Gan sākotnēji arī toreiz kritika vērsās pret apustuļiem, tomēr drīz vien tūkstoši svētku viesu sāka nopietni pārbaudīt sevi pašus, un viņu sirdis atvērās jaunajai labajai vēstij. Un tā šie svētki varēja galu galā rast neiedomājamu kopīgu un paliekamu celsmi Lielās piektdienas un Lieldienu tiešā ietekmē — Svētā Gara spēkā! Cilvēcē iedēstītais dzīvais kviešu grauds bija laidis sakni, un pirmie zaļie asni sāka rādīties.

Kur lai mēs šodien ņemam šādam pagriezienam piemērotas pārliecinošas domas un tām atbilstošus iespaidīgus vārdus? Varbūt mums varēs pakalpot ar savu skaidrību un noteiktību īss teikums, kuŗu sacījis šajā lietā viens no pirmajiem lielajiem bīskapiem: „Dievs nav nevienam par tēvu, kam par māti nav kristīgā baznīca." Šie vārdi mums laikam liksies neparasti un pārsteigs dažu labu, tomēr tie ir pilnīgi dibināti visiem kristiešiem kopīgajā, apustuliskajā ticības apliecībā. Tās trešais loceklis nepārprotami māca, ka pašu labāko un lielāko, ko Dievs pats mums ir novēlējis, „grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvi" mēs varam saņemt vienīgi Svētajā Garā, kas darbojas „vienā svētajā kristīgajā baznīcā," ko apliecinām ticībā.

Arī mūsu Latvijas baznīcā Svētais Gars ir rosījies un rosās, tāpat kā visās citās baznīcās vispirms pēc Dieva padoma un žēlastības, un tad arī atkarīgi no tā, cik nopietni mēs paši cenšamies būt šīs īstās vienīgās baznīcas atspulgs un sastāvdaļa.

Vai tagad, kad esam tik daudz dārga un svēta zaudējuši, lai nebūtum aicināti īpaši atcerēties, kā klājas, savu garīgo māti un viņai piekļerties? Vai mums nebūtu jācel pienācīgā godā sevišķi viņas dzimšanas diena? Īstenībā taču Svētā Gara svētki ir visu lielo svētku cēliena vainagojums. Tie ir mūsu svētki vārda tiešajā ziņā, ja vien Kristus nav velti dzimis mūsu labā, velti par mums miris un augšāmcēlies!...

Lai mums to atgādinātu, Svētā Gara dienā atkal reiz visā pasaulē simtām svētrunu mūsu pašu valodā nosauks mums vispirms mūsu trūkumus, piemēram, paštaisnību, un norādīs uz šī acumirkļa lielajām prasībām un iespējām.

Lai tām atbilstu; tiksim no jauna aicināti vasaras saulītes gaismā un siltumā soli pa solim, saskaņā ar pirmo svētku evaņģēliju par Nikodēmu. Vai atkal, vienkāršāk, mēs tiksim mudināti nopietni pārdomāt par Svētā Gara daudzām un dažādām dāvanām, kādas, piemēram, uzskaitītas otru svētku ievadā: mīlestība, līksmība, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticība, lēnprātība, savaldība. Tas viss nevar būt vienas vai divu dienu guvums, nedz uz ātru roku veicams uzdevums. Tieši Vasarsvētki mums doti par gaišu priekšzīmi arī visām citām nākamām svētdienām.

Tad lai nu nākam kopā ar ziedem un meijām pušķotos Dieva pagalmos un lai sākam ar Dieva palīgu jaunu vasariņu, ar M. Lutera sacerēto Vasarsvētku draudzes lūgšanu: „Nāc, Svētais Gars, mūs apgaismot un mūsu sirdi atjaunot. Tu zini mūsu trūcību, Tu arī zini palīgu."

Un ja pat sludinātais vārds tev nebūtu pieejams vai arī nebūtu tev pieņemams un tu justos kā bārenis, tad tomēr vēl atliek svētīt šo dienu pateicīgā piemiņā par to, ko esi jau saņēmis un ko tikai īstā māte var dot savam bērnam, proti — dzīvību.

TONIJA KRŪKA

Zelta pēcpusdiena

FRAGMENTS NO JAUNATNES ROMĀNA „RIGAS IEVIŅA"

Pavasaris nāca lēni, lidzīgi karalim, visu apbrīnots un apsveikts. Ar savu zeltīto saules zizli, it kā gaţāmejot, tas viegli pieskārās bērziem un kļavām, noliecās palazdē, lai atvērtu vizbulīšu zilās acis, pārstaigāje pļavas un gravas, iegāja mežā, visur aiz sevis atstājot izbrīnijušos stādu asnus un pusatvērtus koku pumpurus, kas saules siltumā vērās arvien vairāk, rādot pasaulei savu jauno rotu. Izkāpjot no ielu dzelzceļa un šķērsojot Vienības laukumu, Ieviņa sastapa Hertu.

„Izmetīsim likumu ap Basteja kalnu un operas namu," meitene aicinăja draudzeni. Mums vēl laika gana līdz stundu sākumam."

Herta piekrita, un abas pusaudzes aizgāja gar kanālmalu, kur mikstajos vītolu zaros šūpojās uzziedējušās pūpolu aitiņas, birdinot zeltītos ziedu putekļus kanāja tumšajā ūdenī. Jaunā lapotne, piekļāvusies koku slaidajiem zariem, baltīgi raudzījās neskaidrajā palu ūdens spogulī.

„Zini, kas man ienāca prātā?" Ieviņa atsāka sarunu. „Kā būtu, ja mēs šodien aizbrauktu pie krustmātes Annas un nosvētītu manu dzimšanas dienu?"

„Tavu dzimšanas dienu?" Herta neslēpa izbrīnu. „Bet tu taču esi dzimusi jūlijā!"

„Un kas par to? Ja es būtu varējusi to pati izvēlēties, tad mana dzimšanas diena būtu tagad, šinī laikā, pašā pavasarī, kad daba mostas. Krustmāte Anna arī vienmēr saka, ka tie cilvēki esot vislaimīgākie, kas dzimuši pavasarī."

Herta smējās:

„Kad tu beidzot sāksi pieaugt? Tev jau septiņpadsmit gadu, bet tu vēl arvien esi tā pati sapņu Trīnīte kā pamatskolas laikā."

„Varbūt nemaz negribu pieaugt! Arī tēvs katru dienu žēlojas, ka viņam drīz vairs nebūšot mazās Ieviņas."

Herta uz brīdi apstājās, tad piegāja pie Ieviņas un to apskāva.

„Savādi, bet arī es labprāt tevi redzētu arvien tādu pašu kā toreiz, kad abas slidojām pāri Daugavai un es iekritu ālinģī."

Ieviņas seja kļuva nopietna. Viņa saņēma draudzenes roku:

„Hertiņ, nerunāsim šodien par bēdīgām lietām, bet par visu skaisto un labo, ko saskatām dabā un cilvēkos. Tāpēc man arī tik ļoti gribas aizbraukt uz laukiem, būt prom no liekpilsētas trokšņa. Tuvāk pie dabas. Arī Elza un Dace braukšot šodien mājās. Tēvs solīja izmeklēt garākās kūkas un cepumus, vecmāmiņa sagatavot sviestmaizes, kuŗas ņemt līdz. Kuģītis atiet divos pēc pusdienas."

Hertas acis iemirdzējās priekā.

„Vai nebūtu labāk aizbraukt pie manas vecmāmiņas uz Bīšumuižu? Viņa ir viena pati un ļoti priecāsies par mūsu apciemojumu. Bez tam, es tur zinu kādu skaistu un noslēpumainu dārzu pašā meža vidū. Tur mēs varēsim redzēt un izbaudīt visus dabas brīnumus pavasarī."

„Man patīk viss, kas ir noslēpumains," Ieviņa sacīja, un viņas acis sapņaini raudzījās jaunajā zaļumā. — „Katram kokam Pērkonu Melnajā silā ir kāds noslēpums, kuŗu zinu tikai es un mana vecmāmiņa," meitene vēl piebilda.

„Tātad — norunāts," Herta priecīgi satvēra draudzenes roku, un abas devās uz skolu.—

Sestdienā visi bija laukā no skolas jau pusdienas laikā.

Ieviņa pierunāja arī Elzu un Daci piedalīties viņu pavasara svētkos un pašizvēlētajā dzimšanas dienā.

Hertas vecmāmiņa priecājās no sirds, redzot jautro meiteņu baru sabirstam viņas lielajā un gaišajā virtuvē.

Kad meitenes izstāstīja savus nodomus, sirmā Ozoliņa kundze sameklēja gumijas zābakus, kuŗus meitenēm vilkt kājās, jo zeme mežā vēl bija miksta un mīkla.

„Mēģināsim šo pēcpusdienu domāt un runāt tikai par jaukām lietām, par tādām, kas dara prieku," Ieviņa čaloja kā pavasara strauts, kad visas četras draudzenes bija ceļā uz noslēpumaino dārzu.

„Tu nu gan pašreiz nedomā par jaukām lietām," viņa paraustīja Daci aiz mēteļa piedurknes. „Tu domā par atzīmi, kuŗu dabūji šodien fizikā. Es redzu to no tavas gaŗās sejas. Arī man tāda ir, kad domāju par kaut ko nepatīkamu... Meitenes, meitenes, skatāties! Vijolītes! Un tik daudz! Tās es paturēšu atmiņā līdz astoņdesmit gadu vecumam! Tas ir, ja es tādu vecumu piedzīvošu... Tad es aizvēršu acis un domās atnākšu uz Zilo silu, — jā, tā es šo mežu nosaukšu. Šī ir pirmā un skaistākā pavasaŗa dāvana manā jaunajā dzimšanas dienā!" Un Ieviņa notupās uz ceļiem, lai maigi noglāstītu zili violetos ziedus un zaļo lapotni.

„Ja skūpsts būtu redzams," teica Dace, „tad tas, droši vien, izskatītos tik skaists, kā šīs violītes."

Ieviņa laimīgi uzsmaidīja draudzenei:

„Ir tik jauki, ka arī tev, Daciť, gribas dzejiski izteikties, nevis savas domas paturēt pie sevis."

„Man gan lieķas, ka būtu pārāk bīstami, ja katrs sāktu izteikt savas klusās domas," Elza domīgi piebilda.

Herta skaļi iesmējās:

„Jūs runājat kā piecgadnieces! Sāciet taču pieaugt! Pietiek jau, ka Ieviņas gadi un dzimšanas dienas iet atpakaļ!"

Arī pārējās meitenes piebiedrojās Hertas smiekliem, un viss mežs pielija viņu čalām.

Herta bija uzņēmusies ceļvedes lomu, jo neviens cits nezināja, kā atrast noslēpumaino dārzu.

Meitenes gāja zosu ierindā pa šauro celiņu cauri priežu silam, kamēr nonāca baltiem bērziem apaugušā klajumā. Pašā vidū, kā sudraba pieclatnieks, mirdzēja mazs ezeriņš. Vasarā, siltā laikā, tas bieži vien izžuva. Vieta bija tik skaista, ka meitenes sadevās rokās un sāka dejot.

„Iedomāsimies, ka esam meža laumas, iznākušas paspoguļoties un nomazgāties," Ieviņa ierunājās un jāva vaļu savai fantazijai. Meitenes arī sāka diet, bet zeme bija mīksta un kājas grima kā purvā.

„Kas mēs par laumām? Gaŗiem gumijas zābakiem, čāpo kā meža vīri," Dace pikti noteica, jo viens zābaks bija nomucis no kājas un iegrimis mīkstajā, sūnainajā zemē.

„Lai nu kā, mums šai vietai jādod nosaukums," Ieviņa ierunājās.

„Bērzezers!" Elza iesaucās.

„Dzidrais ezers," Dace ierosināja.

„Kristallezers," Herta klusi piebilda un raudzījās uz dzidrā ūdens pusi.

„Kristallezers! Tas man patīk!" Ieviņa iesaucās.

„Lozēsim, kuŗu vārdu izvilks, tādā arī nosauksim," Dace izteica priekšlikumu.

Ieviņa izplēsa vienu lapu no savas piezīmju grāmatiņas, kuŗu vienmēr nēsāja līdz, un satina lozes. Elzai bija jāvelk.

„Kristallezers!" meitene iesaucās.

„Urrā!" Ieviņa neslēpa prieku, ka bija izvilkts Hertas ierosinātais nosaukums.

„Tagad es jūs aizvedīšu taisnā ceļā uz noslēpumaino dārzu," Herta atkal nostājās rindas priekšgalā un veda meitenes gar Kristallezeru cauri priežu jaunaudzei, pāri koka tiltiņam, kamēr viņas nonāca brīnumskaistā baltu bērzu gatvē. Jaunplaukušās lapiņas izplatīja tik svaigu smaržu, ka Ieviņa satvēra Hertas roku un lika ceļvedei apstāties.

„Ieelpojiet taču šo dabas vīrāku!" viņa iesaucās un dziļi ieelpoja smaržām bagāto pavasaŗa gaisu.

„Man negaršo vīns, bet patīk skatīties, kā tas mirdz un virmo glāzēs, it sevišķi zeltaini iesārtais. Viss gaiss, visa daba man liekas kā vissmaržīgākais vīns skaistā kristalla glāzē." Un Ieviņa griezās un dejoja gar baltajiem bērzu stumbriem, aizraujot līdz arī pārējās draudzenes.

Visa zeme izskatijās kā mozaika, kuŗā zaļa krāsa mainījās daudz un dažādos toņos, sākot ar silto, sūnu zaļo, līdz violeti brūnganajam.

Gatves galā meitenes apstājās kā uz burvja mājiena un sasspiedās cieši kopā. Bez kādiem tuvākiem paskaidrojumiem, meitenes zināja, ka šis ir Hertas apsolītais noslēpumainais dārzs.

Lielo koku aizvējā, saules apmirdzēts, tas uzplauka meiteņu acu priekšā kā brīnumainais pardes zieds, par kuŗu gan tik daudz runāts un rakstīts, bet neviens vēl to nav redzējis.

Baltās un dzeltenās narcises auga lielos puduŗos. Likās, ka varens gleznotājs te vaļas brīžos pastaigājies, nevērīgi triepdams dzelteno un balto krāsu gan vienā, gan otrā dārza malā uz koši zaļā, samtainā zāles paklāja.

Dārzam apkārt, dzīvžoga vietā, bija iestādīti meža kārši, kuŗi tikko sāka vērt iesārtus ziedu pumpurus. Pašā vidū stāvēja balts namiņš, atstāts un pamests. Lielais akmens durvju priekšā bija nosūnojis, soliņš zem kuplās ābeles satrunējis.

„Nāciet droši, še neviens vairs nedzīvo," Herta drošināja.

„Vai tu zini, kas te kādreiz dzīvoja?" Dace ziņkāri ievaicājās.

„Jā, vecmāmiņa viņus pazina. Viņa mani arī še atveda un pastāstīja par kādreizējo iemītnieku likteni."

„Nāciet, izmeklēsim skaistāko un smaržīgāko vietu dārzā, mielosimies, svētīsim manu jauno dzimšanas dienu un klausīsimies Hertas stāstā," Ieviņa mudināja draudzenes, un visas četras izmeklēja visskaistāko dārza stūri piekalnītē, kur zeme bija sausa, paklāja segu, izlika līdzpaņemtos gardumus un apsēdās pusaplī, lai, vērojot apkārtni, labāk varētu sekot Hertas stāstam.

„Manas vecmāmiņas kaimiņam Aizpuram bija dēls Juris, kas braucis uz kuģiem. Kādreiz viņš aizceļojis pat tik tālu kā līdz Indijai. Tur viņš iemīlējies kādā indiešu meitenē Mērā, apprecējis un pārvedis viņu še pie vecākiem. Mēra bijusi ļoti skaista un sirsnīga meitene. Viņa mēģinājusi piemēroties sava vīra ģimenes paražām, kā arī iemācīties latviešu valodu. Vecie Aizpuri bijuši ļoti saprotoši cilvēki un arī no savas puses palīdzējuši jaunajai vedeklai pierast pie latviešu vides. Bet jaunā sieva saslimusi un lūgusi, lai viņai ļauj dzīvot pilnīgā vientulībā un klusumā. Tā nu Juris ar tēvu izmeklējuši šo vietu, uzcēluši mājiņu tikai jaunajam pārim, bet indiešu meitene sirgusi, kļuvusi jo dienas jo vārgāka, kamēr pati vairs nav spējusi paiet. Tad saulainās dienās Juris iznesis viņu dārzā un guldījis šūpuļtiklā, lai viņa visu dienu būtu ārā, svaigā gaisā.

Neviens ārsts nespējis izskaidrot divaino slimību.

— Te ir tik skaisti, ka še es vēlētos arī nomirt, — kādā dienā Mēra sacījusi savam vīram. Pārnākot no darba, Juris atradis viņu mirušu. Jaunais vīrs bēdās devies atpakaļ uz kuģiem, bet pēc pāris gadiem arī pats saslimdzis un nomiris.

Vecais Aizpuru tēvs kā dēlu, tā vedeklu apbedījis tieši tai vietā, kur Mēra mirusi šūpuļtiklā. Tur, starp tiem diviem lielākajiem ķiršu kokiem!"

Meitenes raudzījās Hertas norādītajā virzienā.

„Aiziesim līdz viņu kapam," Ieviņa ierunājās pirmā, un meitenes klusi piestājās pie vientuļā, vīnstīgām apaugušā kapa.

„Vecajam Aizpura tēvam jābūt skaistai dvēselei," Ieviņa domīgi prātoja.

„Kā tu to domā?" Dace izbrīnijusies jautāja.

„Ne katrs cilvēks būtu spējīgs uzņemt svešinieku savā mājā tik sirsnīgi, saprast viņu un palīdzēt būt laimīgam līdz pat kapa malai," Ieviņa domīgi turpināja. „To var tikai cilvēki ar skaistām dvēselēm."

„Es reiz lasīju, ka dvēseles esot kā krāšņi ziedi," Herta turpināja Ieviņas domu gājienu.

„Nāciet nu, dvēselītes, pabeigsim ēst, lai varam vēl kādu likumu izmest," Daces sparīgā balss pārtrauca sapņaino noskaņu.

„Iesim, bet es šo pēcpusdienu atcerēšos kā visskaistāko dzeju," Ieviņa piebilda.

Mājup ejot, Elza ierunājās: „Jā, patiesi, šī bija tiešām zelta pēcpusdiena!"

Ieviņa neteica nekā, bet domās vēlreiz aizstaigāja uz noslēpumaino dārzu pie skaistās indiešu meitenes Mēras un Juŗa vīnstigām apaugušā kapa.

LAIKRAKSTA

„LATVIJA AMERIKĀ"

atsevišķi numuri dabūjami Toronto latviešu veikalos.

LATVIJA

38. N-RS. SESTDIENA, 1967. G. 13. MAIJS

GALVENĀ REDAKCIJA TORONTO.

Atbildīgais redaktors — Alfrēds Vimšelis, 508 Palmerston Blvd., Toronto 4, Ont.; tālr. 531—4533;

Atb. redaktora vietniece — Silvija Ancāne, sasniedzama redakcijā, tālr. 368—3339;

Ķeizeliotu redaktors — Rūdolfs Noritis, 1749 Victoria Park Ave., Apt. 209, Scarborough, Ont.; tālr. 759—3076;

Ariletu redaktors — Ints Povinelis, 26 Underhill Dr., Don Mills, Ont.; tālr. 447—6933;

Sporta redaktors — Valdis Teteris, 17 Chester Hill Rd., Toronto 6, Ont., tālr. 463—4226.

REDAKCIJA EIROPĀ:

Vācijā — Pauls Strante, 44 Münster/Westf., Von Einem Str. 19.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlāšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personīgs teksts un ne katrā gadījumā atbilst arī redakcijas viedoklim.

Abonēšanas maksa: ASV un Kanadā — par mēnesi $1.50; 3. mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00. Atsevišķa numura cena 20 centu.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60, bet tekstā $3.20 — $6.40 par 1 collas slejas teipu.

LASĪTAJU vēstules

VAIRĀK CIEŅAS!

Anšlava Egliša komēdijā „Jolanta Durbe", ar kuŗu Amerikas latviešu teātŗa Vašingtonas ansamblis pašreiz apceļo ASV un Kanadas latviešu centrus, nevajadzīgi tendenciozi skarts Latvijas universitātes prestižs, liekot kādam „profesoram" atsaukties uz Latvijas Alma mater kādā nelāgā, nepiemērotā situācijā. Var redzēt, ka komēdijas autors nav Latvijas universitātes dēls, jo cipātādi nekad neatļautos tā nostāties pret savu Alma mater. Ja jau bija nepieciešams minēt mācības iestādi vārdā, tad šai gadījumā būtu bijis piemērotāk, ja profesors būtu plātījies kā mākslas akadēmijas mācības spēks, jo tā ir paša Anšlava Egliša Alma mater...

E. Lapiņš, Grand Rapidos, Latvijas universitātes tiesību zinātņu maģistrs.

☆

GAIDĪSU NĀKOŠO PLATI

Man kā nomaļniekam tikai nupat gadījās tikt pie kaŗavīru dziesmu plates — laikam jau otrā iespieduma. Noklausījos vienreiz, otrreiz — patika! Man pat liekas, ka, piemēram „Dzimtenes meitenes dziesma" skan daudz labāk nekā Latvijas radiofonā kādreiz kaŗaviŗiem veltītajās pustundās. Vīru balsis gan liekas tādas kā vecīgākas un dobjākas nekā toreiz, bet laiks jau nestāv uz vietas: toreiz dziedāja jaunekļi, tagad vīri, kam klāt jau veču gadi. un cik nu tā alus toreiz bija izdzerts!?

Katrā ziņā no šī ieskaņojuma mums nav jākaunās. Vai Kanadas DV nevarētu vienu plati aizsūtīt uz CFRB raidītāju Valteram Kanicam, kas vēl nesen žēlojās, ka trūkstot vieglā žanra mūzikas?

E. Kalniņa Tonijas Kalves piemiņai veltītajā rakstā minēja, ka „Zilais lakatiņš" varētu būt nelaikes un E. Kreišmaņa „gara bērns". Kas patiesībā ir šīs populārās dziesmiņas autori, to vislabāk varētu pastāstīt kādreizējais rūjienietis Alberts Melbārdis — komponists, students, kapelmeistars un konservatorijas audzēknis vienā personā. Kaŗa beigu posmā viņš nesa kaŗavīra tērpu, bet Hēlas pussalā esot kritis krievu gūstā.

Gaidīšu nākošo plati.

A. Z., Ontario

KALEIDOSKOPS

★ Jau otrs Austrālijas latviešu dzejnieks atradis sev dzīvesbiedri Eiropas latviešu gara darbiniecu vidū. Pēteris Krūmiņš, kas pērn ieradās no Austrālijas Anglijā, nesen Lidsā saistījis savas dzīves gaitas ar rakstnieci Skaidriti Eberšteini.

★ Izcilais latviešu peldētājs un kādreizējais pasaules rekordists Jānis Konrads saistījies par treneri kādā franču klubā Parīzes tuvumā. J. Konrāda māsa Ilze, arī bijusā pasaules rekordiste peldēšanās, no Anglijas atgriezusies Sidnejā.

JOHANS H. VIGMANS

Viens no miljoniem

3650 DIENU KRIEVIJĀ UN SIBIRIJĀ

Tulkojis Alfrēds Vinčels

(44. turpinājums)

Tagad mēs braucam uz dienvidiem. MVD virsnieks kļūst arvien laipnāks un dalās ar mani savos biežajos pārtikas iepirkumos. Katrā apstāšanās vietā uz peroniem stāv daudzi vīrieši un sievietes, piedāvājot pirkšanai pienu, olas, sviestu, augļus un machorku. Tie ir produkti no govs, kas atļauta katrai ģimenei, arī no vistām un piemājas dārziņa, kuŗus šie cilvēki pārdod, lai tiktu pie naudas. Virsnieks nepārtraukti klāsta politiskas teorijas un, liekas, iedomājas, ka izsaka savas personīgās domas. Bet viss viņa teiktais ir tikai politiskajos kursos apgūtā atkārtojums un pat līdz mazākajai provinces lapelei vienveidotajos laikrakstos lasītais, ko man jau tik bieži stāstījuši meistari, priekšstrādnieki un sargi: kaŗa nevēlēšanās un ilgas pēc miera, bet vienīgi pēc kapitālisma iznīcināšanas. Tādēļ arī bruņošanās, cīņa par mieru, Vācu tehnika un krievu cilvēks pasaulē ir nepārvarami. Viņiem jāiet kopā pret kapitālisma perekli — Ameriku un Angliju.

Kādā Dņepropetrovskas priekšpilsētas rajonā atrodas nometne, kuŗā mani nodod pret kvīti.

11.

KARTUPEĻU EKSKURSIJAS

„Krievija ir liela, un cars ir tālu!" — šo sakāmvārdu no oktobŗa revolūcijas pirmslaika likusi aizmirst pārējai pasaulei neiedomājama centralizācija. Sevišķi mums, kaŗa gūstekņiem, jāgūst iespaids, ka viss padots stingram Maskavas izkārtojumam. Bet — kā ar to saskaņojama „sabotāža", ar kuŗu iepazīstos šajā nometnē?

No nometnes 1500 iemītniekiem katru rītu 1400 ar smagajām automašīnām izbrauc uz būvvietām, kur tomēr nepakustina ne pirksta, ja neskaita ugunskuru aizdegšanu sildīšanās vajadzībām. Pat akmeņus, kuŗus transporta mašīnas piegādā no kādas tuvējas ķieģelnīcas, jāizkrauj pašiem šoferiem. Tie krājas lielās grēdās. Būvuzņēmēji ir izmisuši.

. . . . . .

Še visās nometnēs arvien par jaunu spontāni atkārtotais mēģinājums uztaustīt kādu mīkstu krievu pārvaldes vietu reiz izrādījies sekmīgs. Neviens skaidri nezina, kādēļ krievi šoreiz nevēršas pret gūstekņiem, kas solidārā vienprātībā turas kopā, ar parastajiem smagajiem līdzekļiem, kuŗus viņi vienmēr prot tik ietekmīgi izmantot. Varbūt viņi vēlas, lai vairāk aizmirstībā ieslīgst nesaudzība, ar kādu līdz šim līdzīgos gadījumos vērsās pret šķietamajiem „barvežiem", tos atdalot no biedriem, lai ar necilvēcīgo apiešanos iebiedētu atlikušo masu.

Veselus divus mēnešus es kopā ar pārējiem pamatīgi slinkoju, tad problēmu augstsirdīgā veidā atrisina. Nometni Dņepropetrovskā likvidē. 500 viŗu dodas ceļā uz Rietumsibiriju, 500 uz Vorošilovgradu, atlikušos 500, to vidū 32 holandiešus un 16 beļģus, pārceļ uz Staļino. Še mūs, jaunpienācējus, sadala pa dažādām apakšnometnēm, kur mēs ar savām dumpīgajām domām par jaunu nogrimstam masā.

Še nometnes vadība spēj labāk veikt savu uzdevumu — panākt, lai tai uzticētie vergi strādātu. Tikai izstrādājot normu vien, katrs kaŗa gūsteknis mēneša beigās noteikti var rēķināties ar 200 rubļiem. Šim kārdinājumam — papildmaizei, varbūt margarīnam, varbūt cigaretēm — neviens nespēj pretoties.

Šis jaunais nokārtojums, kas attiecas uz visām vietām Pad. savienībā, ka kaŗa gūstekņu darbs samaksājams, šai nometnē atklāti visiem paziņots. Gūstekņu darbu atlīdzina līdzīgi brīvo krievu strādnieku veiktajam. No aprēķinātās algas nometne no uzņēmumiem, kuŗiem gūstekņi aizdoti, par apmetinājumu, uzturu, pārvaldi un „reparācijām" saņem 450 rubļu. Nauda, kas pārsniedz šo summu, līdz 650 rubļiem pieder gūstekņim. Augstāku izpelņu teorētiski jāuzglabā un jāizmaksā gūstekņim atlaišanas dienā vai slimības gadījumā.

Darba snieguma aprēķināšanu uzņēmumi še veic ļoti augstsirdīgā veidā. Būvju vadības dažādu ierobežotu darbu paveikšanu atstājuši pilnīgi vācu inženieŗu un kvalificēto būvstrādnieku ziņā, tā gūstot gandrīz neticamus panākumus. Ar apzinīgu precizitāti un veiklību, jā — gandrīz ar prieku strādā ne tikai tie, kuŗus fascinē šī drusciņa patstāvības. Viņi aizrauj līdz daudzus biedrus, jo labi zina, kā ar tiem jārīkojas. Krievu meistaru dzīšana pēc principa „kvantitāte, normas paveikšana, tikai tad kvalitāte" pie pamatīgajiem vāciešiem nespēj nekā panākt.

Protams, ne jau visi ir čakli, daudziem arī izdodas kādu dienu noslinkot. Par spīti tam, krievi savās būvvietās tomēr tiek labi uz priekšu. Bez visa cita tam pamatā arī vācu inženieŗu veiklas improvizēšanas prasme un atsevišķo darba gājienu racionālizēšana.

o
o o

Ļoti bezjēdzīga man šai nometnē izliekas politiskās daļas rosīgā darbība. Gandrīz visiem nometnes iemītniekiem taču jau piespriesti augstākie soda mēri — kaŗa noziedzniekiem domātie! Kādēļ tad vēl vajadzīgas pratināšanas par iedomātiem „šausmu darbiem" vai „noziedzībām pret cilvēcību?" Kādēļ vēl nepieciešams izspiest arvien jaunas „atzīšanās"?

Politiskajai nodaļai, tā kā tāda reiz nu ir iekārtota, jāattaisno sava pastāvēšana. Man nav cita izskaidrojuma šai rīcībai. Aktīvitāti par katru cenu. arī tai jāizpilda sava norma: katru mēnesi tik un tik sabotāžas gadījumu, tik un tik atzīšanās pastrādātos briesmu darbos. Tas man atgādina kādu sarunu Boroviču nometnē, kur kāds no pilsētas ugunsdzēsējiem zināja, ka viņu vienības 36 vīru norma ir 130 ugunsgrēku gadā. Ja bija mazāk, nācās bažīties, ka ugunsdzēsēju skaitu samazinās; ja dega vairāk, tad par plāna pārsniegšanu saņēma prēmijas. Sargi ņirgdami tad mums arī stāstīja, ka noteiktā laikā katru gadu uzkrītošā daudzumā aizdegas dažādas nojumes un siena šķūņi . . .

Kāda izmeklēšanas tiesneša divi izteicieni šajās dienās vēlreiz atklāti apliecina visu tiesas spriedumu absolūto patvarību un varmācību. Kādam sagūstītam ģenerālštāba virsniekam uz jautājumu, kāda iemesla dēļ viņš tikko notiesāts, tiesnesis atbild: „Jums vienkārši ir pārāk liela galva." Kādam bijušajam sūtniecības atašejam viņš uz to pašu jautājumu atbild: „Mēs nekā nevaram darīt, tā ir pavēle no Maskavas."

(Turpinājums sekos)

Garīgs konc

Hamiltonas latviešu ev.-lut. Kristus draudzes koŗa 10 gadu jubilejas koncertā 30. aprīlī bija skaidri redzams, ka zināmas pārmaiņas pārdzīvo arī latviešu baznīcas mūzika svešumā. Kā dievkalpojumos, tā garīgos koncertos esam dzirdējuši tautas dziesmu melodijas, kokles, tauŗes un bungas. Arī šajā Hamiltonas draudzes koŗa koncertā kā jaunumi atskanēja divas J. Norviļa garīgās dziesmas ar tautas dziesmas tekstu, bet paša komponista oriģinālmūziku. Tās bija „Nava man Dieviņš tālu" un „Bez Dieviņa nevarēju", kuŗas atskaņoja tenors Andis Cers. Šis dziesmas, nostatītas blakus latviešu vecmeistaru konvencionālām kristīgām garīgām dziesmām, skan diezgan neparasti, it kā no citas pasaules. Bet nacionālās folkloras elements, acīm redzot, lēnām ieviešas arī latviešu kristīgajā baznīcā. Šīs Norvilja dziesmas rakstītas diatoniskā tehnikā, samērā vienkāršas, bet ar spēcīgu, iekšēju pārliecību. A. Cera mūzikālā interpretācija visumā korrekta, stingri turoties pie autora priekšrakstiem, kaut arī dzīvāks priekšnesums nebūtu kaitējis. Ērģeļu pavadījumus mūzikāli diezgan vingri veidoja jaunā ērģelniece Māra Ezerkalne. Reģistrācijā varētu vēlēties vairāk dažādības, un šoreiz kāds defektīvs un nenoskaņots reģistrs vietām traucēja priekšnesumu, kas, protams, nav ērģelnieces vaina. M. Ezerkalne raiti pavadija arī dažus koŗa dziedājumus, tāpat sniedza mazu ērģeļu solo. Derētu vairāk izkopt pedāļu spēli, kas visvieglāk izdarāms agrā jaunībā.

Jaunā dziedātāja Dace Kār

Valentine Hermane

VAR IZLIKTIES

Var mīlēt
Un tomēr,
Klusu ciešot,
Gaŗām iet
Un izlikties:
Nav sirdi
Iebirušas dzirkstis!

Var izlikties
Un kvēlot
Tikai sevī.
Var sirdi
Izdegušas ogles krāt
Un nezināt nekad

Kā dzirkstis,
Brīvi degot,
Liesmā vēršas . . .
Var izlikties
Un lepni klusēt,
Līdz sirds būs
Pelnos nosmakusi.

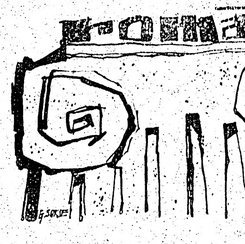

(19. turpinājums)

Sagroza skuķim galvu. Pestelence,
— Man gan liekas, ka tā galva sag
citam, ne Ilgai, — Alma Rūsiņa not
paņēma nolobītos kartupeļus un gā
— Nāc tagad labāk ēst.

Krišjānis Rūsiņš derības būtu uzv
liņš, klausuli iekāris, steigšus devās
Viņš nebija maldījies. Ilga un Mon
mās stāvēja Pasta ielas galā un jau
zina Turtuliņu. Ilga steigšus sāka dr
ko stāstīt, palaikam uzmezdama nāc
skatienu. Kad Turtuliņš pienāca, Ilg
nikai roku:

— Līdz rītam, Monīt. Un žēl, ka tu
Jānīt, vai mēs nevaram Monīti aizve
sauc ormani, ja?

— Te gan neviena . . . — Jānis
laida acis ielai.

— Pie Katoļu ielas ir, — Ilga pam
ej nu, pasauc.

Turtuliņš paklausīgi aizsteidzās.
ko lūdza, un tāds lūgums bija uzt
jums.

— Kam tu viņu trenkā? — Mon
Turtuliņam pakaļ. — Kāpēc tas va
— Lai paskrienas. Jo vairāk viņu
jo karstāk mani mīlēs.

— Tu viņu precēsi?

VIJA

DIENA, 1967. G. 13. MAIJS

AKCIJA TORONTO.

Alfrēds Vimbels, 508 Palmerston
tālr. 531—6533;
Silvija Ancāne, sasmiedzama re-

udolfs Noritis, 1749 Victoria Park
gh, Ont.; tālr. 759—8076;
Podnieks, 26 Underhill Dr., Don
33;
Teteris, 17 Chester Hill Rd.,
4226.

Š EIROPĀ:
Münster/Westf., Von Einem Str. 19.
riptus pēc vajadzības īsināt. Ne-
zglabā, bet uz vēlāšanos sūta at-
ka (Kanadā) vai starptautiskais
Ar autora vārdu vai iniciāļiem
ās domas ir rakstītāja personīgs
atbilst arī redakcijas viedoklim.

n Kanadā — par mēnesi $1.50;
$4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu
Atsevišķa numura cena 20 centu.
lināj umu daļā $1.60, bet tekstā
— $6.40 par 1 collas slejas telpu.

stāv uz vietas: toreiz dziedāja jaunekļi, tagad vīri, kam klāt jau veču gadi. un cik nu tā alus toreiz bija izdzerts!?

Katrā ziņā no šī ieskaņojuma mums nav jākaunās. Vai Kanadas DV nevarētu vienu plati aizsūtīt uz CFRB raidītāju Valterām Kanicam, kas vēl nesen žēlojās, ka trūkstot vieglā žanra mūzikas?

E. Kalniņa Tonijas Kalves piemiņai veltītajā rakstā minēja, ka „Zilais lakatiņš" varētu būt nelaikes un E. Kreišmaņa „gara bērns". Kas patiesībā ir šīs populārās dziesmiņas autori, to vislabāk varētu pastāstīt kādreizējais rūjienietis Alberts Melbārdis — komponists, students, kapelmeistars un konservātorijas audzēknis vienā personā. Kara beigu posmā viņš nesa karavīra tērpu, bet Hēlas pussalā esot krities krievu gūstā.

Gaidīšu nākošo plati.

A. Z., Ontario

KALEIDOSKOPS

★ Jau otrs Austrālijas latviešu dzejnieks atradis sev dzīvesbiedri Eiropas latviešu gara darbinieku vidū. Pēteris Krūmiņš, kas pērn ieradās no Austrālijas Anglijā, nesen Lidsā saistījis savas dzīves gaitas ar rakstnieci Skaidrīti Ēberšteini.

★ Izcilais latviešu peldētājs un kādreizējais pasaules rekordists Jānis Konrads saistījies par treneri kādā franču klubā Parīzes tuvumā. J. Konrāda māsa Ilze, arī bijušā pasaules rekordiste peldēšanās, no Anglijas atgriezusies Sidnejā.

mēr tiek labi uz priekšu. Bez natā arī vācu inženieru veiklas sme un atsevišķo darba gājienu

man šai nometnē izliekas pogā darbība. Gandrīz visiem nom taču jau piespriesti augstāka naža noziedzniekiem domātie! dzīgas pratināšanas par iedomāiem" vai „noziedzībām pret cilēl nepieciešams izspiest arvien ?

odaļai, tā kā tāda reiz nu ir ieo sava pastāvēšana. Man nav šai ricībai. Aktīvitāti par katru lda sava norma: katru mēnesi s gadījumu, tik un tik atzīšanās nu darbos. Tas man atgādina viču nometnē, kur kāds no pilem zināja, ka viņu vienības 36 ugunsgrēku gadā. Ja bija ma-, ka ugunsdzēsēju skaitu samarāk, tad par plāna pārsniegšanu Sargi ņirgdami tad mums arī tā laikā katru gadu uzkrītošā as dažādas nojumes un siena

šanas tiesneša divi izteicieni šatklāti apliecina visu tiesas sprieatvarību un varmācību. Kādam ālstība virsniekam uz jautājudēļ viņš tikko notiesāts, tiesnevienkārši ir pārāk liela galva." sūtniecības atašejam viņš uz nu atbild: „Mēs nekā nevaram e no Maskavas."

(Turpinājums sekos)

Garīgs koncerts Hamiltonā

Hamiltonas latviešu ev.-lut. Kristus draudzes koŗa 10 gadu jubilejas koncertā 30. aprīlī bija skaidri redzams, ka zināmas pārmaiņas pārdzīvo arī latviešu baznīcas mūzika svešumā. Kā dievkalpojumos, tā garīgos koncertos esam dzirdējuši tautas dziesmu melodijas, kokles, taures un bungas. Arī šajā Hamiltonas draudzes koŗa koncertā kā jaunumi atskanēja divas J. Norvila garīgās dziesmas ar tautas dziesmas tekstu, bet paša komponista oriģinālmūziku. Tās bija „Nava man Dieviņš tālu" un „Bez Dieviņa nevarēju", kuŗas atskaņoja tenors Andis Cers. Šīs dziesmas, nostatītas blakus latviešu vecmeistaru konvencionālām kristīgām garīgām dziesmām, skan diezgan neparasti, it kā no citas pasaules. Bet nacionālās folkloras elements, acīm redzot, lēnām ieviešas arī latviešu kristīgajā baznīcā. Šīs Norvila dziesmas rakstītas diatoniskā tehnikā, samērā vienkāršas, bet ar spēcīgu iekšēju pārliecību. A. Cera mūzikālā interpretācija visumā korekta, stingri turoties pie autora priekšrakstiem, kaut arī dzīvāks priekšnesums nebūtu kaitējis. Ērģeļu pavadījumus mūzikāli diezgan vingri veidoja jaunā ērģelniece Māra Ezerkalne. Reģistrācijā varētu vēlēties vairāk dažādības, un šoreiz kāds defektīvs un nenoskaņots reģistrs vietām traucēja priekšnesumu, kas, protams, nav ērģelnieces vaina. M. Ezerkalne raiti pavadīja arī dažus koŗa dziedājumus, tāpat sniedza mazu ērģeļu solo. Derētu vairāk izkopt pedāļu spēli, kas visvieglāk izdarāms agrā jaunībā.

Jaunā dziedātāja Dace Kārkliņa pārliecināja klausītājus ar visai apsološo balss materiālu. Jācer, ka arī viņa nākotnē nodosies nopietnām balss un mūzikas studijām, tāpat nopietnam repertuāram.

Koris Almas Kārkliņas mūzikālajā vadībā dziedāja A. Jurjāna, J. Vītola, E. Melngaiļa un Ād. Ābeles skaņdarbus. Visumā programmā daudz dzelzs repertuāra (Mūsu Tēvs, Dieva lūgums, Ceļinieks, Dāvida 19. dziesma, Nāc, Jēzu, Tu par palīgu), no kuŗa dažas dziesmas paveicās labāk, dažas vājāk, galvenokārt intonācijas problēmu dēļ. Laimīgos brīžos priekšnesums tomēr veidojās brīvi un dzīvi. A. Kārkliņas skaidrā un noteiktā žesta ietvaros. Savādi bija vērot, ka klausītāji nepiecēlās A. Jurjāna „Mūsu Tēvs" atskaņojumam. Koncerta otrā daļā dzirdējām pa fragmentam no Bacha, Haidna un Mocarta darbiem, no kuriem kā labākos varētu atzīmēt abus pēdējos — Mocarta „Dies Irae" un Haidna „Teic debesis", kuŗā solo dziedājumus veica Dace Kārkliņa, Skaidrīte Darkēvica un Andis Cers.

Koncerts bija labi apmeklēts. Uzrunu koncerta vidū teica draudzes mācītājs Ed. Pavasars.

Imants Sakss

Zemnieka gods

LATVIEŠU DZIEDĀTĀJA KANADIEŠU OPERAS SABIEDRIBĀ

Palaikam latviešu mākslinieku vārdi pavīd arī Kanadas mūzikas dzīvē sakarā ar operu izrādēm Toronto, Hamiltonā vai Halifaksā. Kā mūsu laikraksta 29. aprīļa numurā īsumā jau ziņots, nule ievērība veltīta latviešu dziedātājai Almai Kārkliņai, kas Hamiltonā piedalījusies Maskaņi operas „Zemnieka gods" (Cavalleria rusticana) izrādē. Viņai bija uzticēta mātes Lūcijas loma, kuŗa šai operā ir otra ievērojamākā pēc Santučas dramatiskās lomas. Šo operu bija iestudējusi Hamiltonas operas sabiedrība, kuŗai, kā redzams, netrūkst atbalstītāju vietējo uzņēmumu un sabiedrisko darbinieku vidū, ieskaitot ārstus, advokātus un pilsētas valdes locekļus.

Almu Kārkliņu man nācās dzirdēt pirmo reizi, tādēļ grūti spriest par mākslinieces vokālo attīstību. Tomēr pēc visa dzirdētā jāsaka, ka dziedone savu atbildīgo lomu veica ar teicamu, operai īsti piemērotu vērienu gan vokālajā, gan drāmatiskajā plāksnē. Kaut Alma Kārkliņa būtībā ir drāmatisks soprāns, viņas mecopartija nespēja mainīt operas mūzikālo plūsmi. Lomai īpaši atbilstošs bija viņas tēlojums, vienmēr tiešā kontrastā ar pārējo lomu tēlotājiem. Patika arī viņas reliģiozā lomas uztvere, kaut šī Maskaņi opera viscaur piesātināta reliģiskām tēmām.

Alma Kārkliņa dziedātājas karjēru sākusi jau Latvijā un pievērsusies operas mākslai arī bēgļu gaitās Vācijā. Par spīti ilgākai slimošanai, viņa joprojām vada un diriģē Hamiltonas latviešu Kristus draudzes koŗi, draudzes meiteņu dubultkvartetu un jaunatnes pulciņa Rota meiteņu kvintetu.

Dziedātāja uzsver, ka Hamiltonas operas sabiedrība nav profesionāla pēc savu dziedātāju sastāva, bet iespējams, ka šī vienība ar laiku tomēr varētu izveidoties par profesionālu ansambli. Jau tagad sabiedrības sniegumus recenzē kanadiešu prese. Jāpiebilst, ka sabiedrības nākošās izrādes, atzīmējot Kanadas simtgadi, notiks šāgada novembrī un decembrī. Šim gadījumam izraudzīta populārā Guno opera „Fausts", kuŗai lomu iestudēs franču valodā.

„Zemnieka gods" izrādē, kuŗa notika Scott Park auditorijā, kā dekorātors piedalījās Almas Kārkliņas dzīvesbiedrs Voldemārs Kārkliņš, bet meita Margita (pēc redakcijas ziņām — Dace, red.) dziedāja koŗī. Uzvedumā bija iesaistīti arī vairāki veclatvieši.

Aleksandrs Kalniņš

Alma Kārkliņa

Kultūras chronika

Hongkongā, kaut jau sasniedzis 82 gadu vecumu, mūzikas laukā joprojām vēl rosīgi darbojas latviešu komponists Harijs Ore, kas nodarbināts par mūzikas paidagogu. Nesen Trīsvienības kolledža Londonā, Anglijā, sirmo mūziķi izraudzījusi par savu goda locekli „atzinībā par 40 gadu izcilu darbu Hongkongas mūzikas dzīvē". Tas noskaidrojās, kad Toronto ieradās kāda H. Ores skolniece, lai uzsāktu mūzikas studijas Toronto konservātorijā. Viņai sirmais skolotājs bija iedevis līdz ieteikuma vēstuli sīs konservātorijas mācībspēkam prof. T. Ķeniņam. Harijs Ore komponējis daudzus instrumentāldarbus un citu, ir arī pianists, bet nav sajaucams ar 30 gadu pirms viņa Mazsalacā dzimušo un jau 1927. gadā mirušo ērģelnieku un komponistu Ādamu Ori, kuŗa populārākās dziesmas ir „Daugaviņa, māmuliņa" un „Caur sidraba birzi gāju."

Jaunas gleznotājas izstāde Mineapolē

Tā saukto Dviņu pilsētu latviešu mākslinieku saimei pievienojies jauns talants — gleznotāja Marija Skutāne. Viņas vārds kļuva pazīstams jau 1962. gadā, kad jaunā studente izpelnījās ļoti atzinīgas atsauksmes par savu pirmo gleznu skati, kuŗu rīkoja Minesotas universitāte, vēlāk arī par 1964. gada izstādi.

Jaunās mākslinieces pirmais gleznošanas skolotājs bija V. Aboliņš. Laikā no 1960. — 1964. gadam viņa Minesotas universitātē studēja mākslas paidagoģiju, bet pēc studiju beigšanas strādāja par skolotāju Kaledonijā, Minesotā, kur sarīkoja arī pirmo bērnu zīmēšanas skati. Tagad viņa darbojas Mineapolē. Savas zināšanas mākslā vispār un gleznieciskā īpaši Marija Skutāne papildinājusi Meksikas universitātē, bet gleznieciskas vēstures pētīšanai apceļojusi Eiropu.

Jau kā studente Marija Skutāne ilustrēja Minesotas universitātes žurnālu. Bez jau minētajām divām izstādēm jaunās mākslinieces darbi bija redzami arī 1965. gadā Minesotas pavalsts lielākajā sarīkojumā — State Fair. Tagad Marija Skutāne nolēmusi ar saviem darbiem iepazīstināt Dviņu pilsētu latviešu sabiedrību: vietējā DV apvienība viņas patstāvīgo izstādi rīko laikā no 19. — 21. maijam Mineapolē - St. Paulas latviešu ev.-lut. draudzes namā Mineapolē. To atklās 19. maijā plkst. 7.30 vakarā.

Šai izstādei Marija Skutāne gatavojas ļoti nopietni. Viņa nodomājusi izstādīt apm: 25 darbus, galvenokārt eļļas, bet arī akvareļus un pasteļus. Darbu lielākā daļa tverta gaišās un priecīgās krāsās, māksliniece sevišķi iemīļojusi zilos toņus. Bez klusajām dabām, ainavām, tāpat arī dažiem tīri abstraktiem darbiem būs redzami arī vairāki tādi, kuŗi attēlo mākslinieces iemīļotākajā grāmatā — Kālina Gibrana „The Prophet" — izteiktos filozofiskos domu graudus par bērniem, laulību, sāpēm, draudzību u. c.

H. Kiperts

pētās Latvijas varasvīri" V. Haners iepazīstina visos sīkumos ar komūnistu varasvīriem un partijas lielfunkcionāriem, vispirms gan pieskaŗas trīs darbības periodiem komūnistu valdīšanas laikā, apskatot arī t. s. nacionālkomūnisma likvidēšanu Latvijā. P. Ozoliņš rakstā „Sollījumi un zvēresti" apskata karavīru solījumu un zvērestu nozīmi, bet O. Akmentiņš, kas daudziem pazīstams ar publikācijām par Amerikas veclatviešu dzīvi, rakstā „Latvieši ASV — Spānijas karā" jautā, vai noklusēta 14 latviešu jūrnieku drāma uz amerikāņu karakuģa „The Main". Dr. P. Jurevičs rakstā „Sarežģītais grāmatu lasīšanas paradums" apskata un iztirzā problēmas, kuŗas saistītas ar vērtīgu grāmatu atrašanu un lasīšanu latviešu un cittautu literātūrā. Par tikšanos ar sabiedrisko cīnītāju un dzejnieci Margaritu Ausalu pastāsta Alberts Eglītis. Pievienoti arī divi M. Ausalas dzejoļi — „Tevī" un „Via Dolorosa".

Literārajā daļā sniegts H. Puriņa romāna fragments „Ultimāts", seko I. Blūmfeldes stāstiņš „Dejotāja" un V. Pelēča fragments no sagatavotā krājuma „Maļenieša pasaule". Grāmatu recenzijās apskatītas un iztirzātas divas prof. E. Dunsdorfa grāmatas — „Mūžīgais latviešu karavīrs" un „Saktu stāsti". Nesen mirušā Karola Dāle izvērtē žurnāla „Archīvs" sesto sējumu, bet M. Rozentāle ievada lasītāju dzejnieces Klāras Zāles pasaulē. Rakstiņā „Pagātnes ēnas" J. Ezergailis komentē M. Ozola rakstu „Cēsu kaujas atceroties". Seko vanadzēm veltītā nodaļa — dzīve, darbs un vēroj umi. M. Ķeņģe, DV CV vanadžu nozares vaditāja, rakstiņā „Iepazīsimies un iepazīstināsim" aicina vanadzes iepazities savstarpēji un uzturēt ciešas un labas kaimiņu attieksmes. Seko V. Freijas raksts „Darbs, kas veicams ar sirds degsmi" un vairāki citi rakstiņi par vanadžu dzīvi. Diemžēl, no Anglijas vanadzēm jūtama nogaidīšana un klusēšana... Tādēļ jālūdz rakstīt, jo vanadžu nodaļas redaktrise gaida arī Anglijas vanadžu vēstules. „Nodaļā „Mūsu dzīve" K. Augstkalns sniedz rakstu „Ar filmām par brīvību". T. Silis — „Par vanadzēnu idejas iedzīvināšanu" un L. Ceriņš — „Rūpēs par jaunatni". Organizācijas ziņās atbalsojas nesenie notikumi DV dzīvē visā pasaulē. Nobeigumā Dadža karikatūra „Potēšana Cēdelgemā".

Mēnešraksts izvērties par vispusīgu un bagātīga satura žurnālu, kuŗu ar interesi var lasīt katrs nopietnas literātūras cienītājs.

K. Z.

DV mēnešraksts Nr. 112

Latvijas brīvības cīnītājiem, jo sevišķi Daugavas Vanagu organizācijas piederīgajiem, jābūt skaidrībā par mūsu misiju trimdā, par to, kādēļ mēs vadām dzīvi svešumā, un — ko mēs darītu, ja pēkšņi pavērtos iespēja atgriezties dzimtenē? Kā sanāksmju diskusijās, tā privātas sarunas, diemžēl, rāda stipri nevienādu ainu un šo nozīmīgo jautājumu izpratni.

Daugavas Vanagu mēnešraksta jaunākajā numurā kā pirmais ievietots raksts „Cīņ par Latvijas juridisko eksistenci turpinās", kuŗa autors ir vārdā neminēts (žēl!) tiesību zinātņu doktors ASV un darbojas savā speciālitātē, — tā paskaidro redakcija. Rakstā apskatīts Latvijas juridiskais stāvoklis no starptautisko tiesību viedokļa: tikai pēc tam vairākiem piemēriem norādīts, kā tās iedarbojušās atsevišķa individa personīgajā dzīvē. Raksta beigās autors saka: „Kā notikumi starptautisko tiesību novadā rāda, tad arī tur, gan bez skaļuma, bet neatlaidīgi un sīvi turpinās cīņa par Latvijas būt vai nebūt." Tas ir vērtīgs raksts, kas var mainīt mūsu dažkārt negatīvo nostāju pret trimdinieku cīņu par Latvijas brīvības atgūšanu.

J. Cirulis, jaunais Rietumvācijas DV valdes priekšsēdis rakstā „Informācijas darba problēmas" norāda, ka ne tikai pirms 22 gadiem, kad devāmies trimdā, bet arī tagad un turpmāk mūs visus saista solījums cīnīties par Latviju visiem līdzekļiem un spēkiem, un neviens nav mūs no šī solījuma atbrīvojis. Viņš aicina visas organizācijas sadarboties informācijas laukā, lai panāktu iespaidīgāku veikumu — tādu, kas tiešām atbalsotos mūsu dzimtenē.

E. Damberga tušas zīmējums rāda karavīra atgriešanos. F. Lukins rakstā „Drūmās dienas" pakavējas pie stāvokļa 1919. gada janvārī, kad Rīgu nācās atstāt komūnistu varā. Ar Eiropas apspiesto tautu asamblejas sastāvu un darbību īsā rakstiņā iepazīstina P. Ramans. Rakstā „Okulēnera iepazīstina visos sīkumos ar komūnistu varasvīriem un partijas lielfunkcionāriem, vispirms gan pieskaŗas trīs darbības periodiem komūnistu valdīšanas laikā, apskatot arī t. s. nacionālkomūnisma likvidēšanu Latvijā. P. Ozoliņš rakstā „Sollījumi un zvēresti" apskata karavīru solījumu un zvērestu nozīmi, bet O. Akmentiņš, kas daudziem pazīstams ar publikācijām par Amerikas veclatviešu dzīvi, rakstā „Latvieši ASV — Spānijas karā" jautā, vai noklusēta 14 latviešu jūrnieku drāma uz amerikāņu karakuģa „The Main". Dr. P. Jurevičs rakstā „Sarežģītais grāmatu lasīšanas paradums" apskata un iztirzā problēmas, kuŗas saistītas ar vērtīgu grāmatu atrašanu un lasīšanu latviešu un cittautu literātūrā. Par tikšanos ar sabiedrisko cīnītāju un dzejnieci Margaritu Ausalu pastāsta Alberts Eglītis. Pievienoti arī divi M. Ausalas dzejoļi — „Tevī" un „Via Dolorosa".

Literārajā daļā sniegts H. Puriņa romāna fragments „Ultimāts", seko I. Blūmfeldes stāstiņš „Dejotāja" un V. Pelēča fragments no sagatavotā krājuma „Maļenieša pasaule". Grāmatu recenzijās apskatītas un iztirzātas divas prof. E. Dunsdorfa grāmatas — „Mūžīgais latviešu karavīrs" un „Saktu stāsti". Nesen mirušā Karola Dāle izvērtē žurnāla „Archīvs" sesto sējumu, bet M. Rozentāle ievada lasītāju dzejnieces Klāras Zāles pasaulē. Rakstiņā „Pagātnes ēnas" J. Ezergailis komentē M. Ozola rakstu „Cēsu kaujas atceroties". Seko vanadzēm veltītā nodaļa — dzīve, darbs un vērojumi. M. Ķeņģe, DV CV vanadžu nozares vaditāja, rakstiņā „Iepazīsimies un iepazīstināsim" aicina vanadzes iepazities savstarpēji un uzturēt ciešas un labas kaimiņu attieksmes. Seko V. Freijas raksts „Darbs, kas veicams ar sirds degsmi" un vairāki citi rakstiņi par vanadžu dzīvi. Diemžēl, no Anglijas vanadzēm jūtama nogaidīšana un klusēšana... Tādēļ jālūdz rakstīt, jo vanadžu nodaļas redaktrise gaida arī Anglijas vanadžu vēstules. „Nodaļā „Mūsu dzīve" K. Augstkalns sniedz rakstu „Ar filmām par brīvību". T. Silis — „Par vanadzēnu idejas iedzīvināšanu" un L. Ceriņš — „Rūpēs par jaunatni". Organizācijas ziņās atbalsojas nesenie notikumi DV dzīvē visā pasaulē. Nobeigumā Dadža karikatūra „Potēšana Cēdelgemā".

Mēnešraksts izvērties par vispusīgu un bagātīga satura žurnālu, kuŗu ar interesi var lasīt katrs nopietnas literātūras cienītājs.

K. Z.

L.K.A.K. rīko
RĒZEKNES KONGRESA 50 GADU ATCERI
š. g. 14. maijā pl. 18 — Latviešu namā —
491 College ielā, Toronto.
Runās: K. Znotiņš. Koncerta daļā piedalās:
A. Sapale un N. Zariņa.
Visi laipni ielūgti.

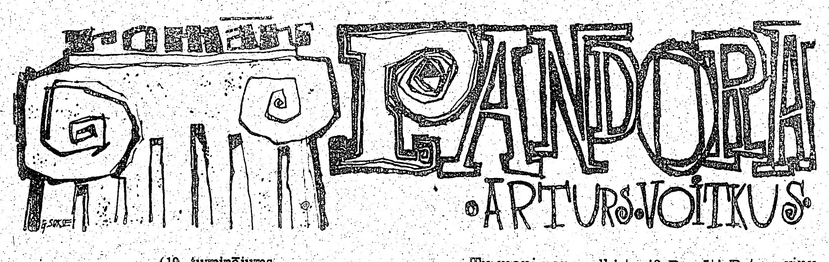

(19. turpinājums)

Sagroza skuķim galvu. Pestelence, nekas vairāk.

— Man gan liekas, ka tā galva sagrozīta kādam citam, ne Ilgai, — Alma Rūsiņa noteica. Tad viņa paņēma nolobītos kartupeļus un gāja uz istabu.

— Nāc tagad labāk ēst.

ooo

Krišjānis Rūsiņš derības būtu uzvarējis. Turtuliņš, klausuli iekāris, steigšus devās uz Lielo ielu. Viņš niebija maldījies. Ilga un Monika sarunādamās stāvēja Pasta ielas galā un jau pa gabalu pazina Turtuliņu. Ilga steigšus sāka draudzenei kaut ko stāstīt, palaikam uzmezdama nācējam slepenu skatienu. Kad Turtuliņš pienāca, Ilga sniedza Monikai roku:

— Līdz rītam, Monīt. Un žēl, ka tu ilgāk nevari... Jānīt, vai mēs nevaram Monīti aizvest mājās? Pasauc ormani, ja?

— Te gan neviena . . . — Jānis Turtuliņš pārlaida acis ielai.

— Pie Katoļu ielas ir, — Ilga pamācīja. — Aizej nu, pasauc.

Turtuliņš paklausīgi aizsteidzās. Ilga reti kaut ko lūdza, un tāds lūgums bija uzticības pierādījums.

— Kam tu viņu trenkā? — Monika noskatījās Turtuliņam pakaļ. — Kāpēc tas vajadzīgs?

— Lai paskrienas. Jo vairāk viņu nodarbināšu, jo karstāk mani mīlēs.

— Tu viņu precēsi?

— Tu mani par muļķi turi? Precēt! Bet es viņu gribu dabūt tik tālu, lai man no rokas ēstu!

— Un tad? Kas tev no tā tiks?

Ilga paraustīja plecus.

— Sporta pēc. Cik tevi jau bildinājuši? Viens? Divi?

Monika skatījās sāņus.

— Līdz šim — neviens. Bet vai tas svarīgākais? Es jau arī neviena vēl . . . Bildinājums mani tikai apmulsinātu . . . Mēs nebūtu laimīgi neviens — ne viņš, ne es.

— Tātad, tev tomēr ir kāds — viņš?

— Ko tu mani tincini! Un cik tad tevi ir bildinājuši?

— Arī vēl neviens. Bet viņi nāks! Šai pašā pavasarī! Cits pēc cita!

— Un to tu dari tāpēc, lai tad atkal citam pēc cita varētu atteikt?

— Apmēram.

Ieradās Turtuliņš ar ormani.

— Lūdzu, dāmas! — viņš pārsēdās uz mazā soliņa zem ormaņa bukas un atdeva vietu Ilgai un Monikai.

Meitenes iekāpa ratos, un ormanis uzšāva zirgam. Tas savicināja asti, kā mušas dzīdams, un, riksi simulēdams, sāka lēnām kustēties uz priekšu. Pie Monikas mājas ormanis apturēja. Turtuliņš viņam, acīm redzot, jau iepriekš bija pateicis, uz kurieni būs jābrauc. Izlēcis no ratiem pirmais, Turtuliņš sniedza Monikai roku, lai palīdzētu izkāpt. Ilga palika sēžam ratos.

— Tu — ē — tā sakot . . .? Turtuliņš jautādams skatījās Ilgā. — Es domāju, ka mēs pastaigāsimies, ko?

— Brauksim. Aizbrauksim līdz Valdekai, — Ilga noskatījās Monikai pakaļ. — Jeb tev naudas žēl?

— Man?! — Turtuliņš apsēdās Ilgai blakus. — Ar tevi kopā — līdz pasaules galam!

Viņi pārbrauca tiltiem. Vakars bija tumšs: saredzēt nekā nevarēja. No Rīgas puses pretim nāca kāds auto, starmešiem apžilbinot acis. Ormaņa zirgs tiem nepievērsa vērības, bet kāds zemnieks, ko tie panāca netālu aiz Lielupes tilta, ieraugot auto, izlēca no augstajiem ratiem, piesteidzās zirgam pie galvas un satvēra aiz apaušiem. Zirgs rāvās sāņus, un zemnieks to tikai ar pūlēm novaldīja, lai tas neielēktu šosejas grāvī. Ormanis zemniekam aizbrauca garām, un tagad viņi uz platā ceļa bija vieni.

— Ilga . . . — Jānis Turtuliņš satvēra meitenes roku: viņš baidījās, ka to tūlīt atraus, bet Ilga ļāva rokai palikt Turtuliņa plaukstā. Viņš to pacēla un piespieda pie lūpām. — Ilga . . .

— Jā? —

Tumsā nevarēja redzēt viņas vaibstus, bet balsī bija saklausāms maigums un jautājums. Viņam likās, ka Ilga pievirzījusies tuvāk, bet varēja arī būt, ka tas bija noticis bez nodoma, ka ormaņa rati, braucot pāri kādam negludumam, tos sasvieduši ciešāk kopā. Katrā ziņā viņa tomēr necentās aizvirzīties atpakaļ savā stūrī.

— Ilga, tu mani . . . tu mani šovakar dari laimīgu . . .

— Tiešām?

— Tiešām gan. — Viņš piespieda tās roku sev pie vaiga. — Tiešām gan. Es nekad necerēju . . . Tu tikai vienreiz biji pret mani tik laba — toreiz, kad nodzērām brālības . . .

— Jā? — Ilga pielieca galvu uz Turtuliņa pleca. Viņš sajuta tās matu cirtu pie vaiga. Degunā iesitās ceriņu smarža.

— Ilga — vai es drīkstētu kaut ko jautāt?

— Protams, Jancīt . . .

— Redzi, man ir . . . Tas ir . . . Nē . . . Tas nav svarīgi. Man ir, bet tas nav svarīgi. Kas par to, ka man ir veikals un māja, arī kāds lieks lats? Tas taču nav svarīgi, vai ne?

— Tomēr, tomēr! — Ilga piespiedās ciešāk. — Naudai un veikalam ārkārtīgi liela nozīme.

— Tu tā domā? — Turtuliņš, priecīgi pārsteigts, iesaucās. — Tev taisnība! Tiem ir liela nozīme. Es tikai . . . lai tu nedomātu, ka es ar to gribu lielīties un ka man liktos, ka ar to var kaut ko nopirkt. Tas viss ir tikai tā — priekš kaķiem, bet to, kas sirdij vajadzīgs, to var dabūt tikai dāvinātu. Vai tu . . . vai tu būtu ar mieru man dāvināt . . .?

— Dāvināt? Tev nāk kāda goda diena?

— Tā būtu mana lielākā goda diena, ja tu man... Un es tev dāvinātu . . . tikai nesmejies, Ilga . . . ja mēs viens otram dāvinātu savas — ē — sirdis, tā sakot.

— Vai laidīs vēl uz priekšu jeb laidīs atpakaļ? — ormanis pāri plecam jautāja. Viņi bija sasnieguši mazo, balto pili lielceļa labajā malā.

— Griez atpakaļ, — Turtuliņš pavēlēja. Tālāk ceļš iegāja mežā.

Cik vēl sen. kad te bija rīkojies Kaupēns; nevarēja zināt, vai arī tagad kāds nelietis neuzglūn vientuļiem braucējiem.

Ormanis apgrieza pajūgu, un zirgs lēnā solī sāka klabināt atpakaļ uz Jelgavu. Tālumā bija redzamas pilsētas ugunis.

Turtuliņš dialogam ar ormani neļāva izjaukt uzsākto sarunu.

— Ko, Ilga?

— Kā — ko? — Ilga jautājumu gribēja dzirdēt vēlreiz. — Izsakies skaidrāk; es tevi lāgā nesapratu.

(Turpinājums sekos)

NEKLUSĒSIM! PULCĒSIMIES! PROTESTĒSIM!

Aicinām visus latviešus PIRMDIEN, 15. MAIJĀ, PLKST. 6.30 VAKARĀ piedalīties protesta demonstrācijā pret Baltijas valstu zelta atsavināšanu pie LIELBRITANIJAS TIRDZNIECĪBAS MISIJAS TORONTO — 200 University Ave. (Richmond Str.).

COMMITTEE FOR INTERNATIONAL JUSTICE un KANADAS DAUGAVAS VANAGI

Paliksim uzticīgi Latvijai

DIŽENS PIEMIŅAS VAINAGS KURZEMES ATCEREI SAULAINĒ

Kurzemes krišanas atceres sarīkojumu virkne Saulainē pie Toronto 6. maijā savijās par diženu vainagu Kurzemes un krituso latviešu karavīru piemiņai. To savija kuplais apmeklētāju pulks, organizāciju un atsevišķu personu nestās ziedu veltes, bet pār visu ASV viesu un vietējo nākšlinieku augstvērtīgais sniegums izpildījumā un saturā, kam couri vijas pamatdoma — visu Latvijai!

Sarīkojumu virkni pie Krituso karavīru pieminekļa ievadīja tradiciju karogu sardze, kurā šogad piedalījās LKIS Latvijas laika un LKIA Kanadas valdes atjaunotais apvienības karogs.

Ziedu klāstu ievadīja K. Tannis, godinot Kurzemes piemiņu LNAK un tās valdes pr-ža J. Niedras vārdā, atsevišķu ziedu velti noliekot arī no pulkveža Oskara Kalpaka bataljona cīnītājiem. Pēc tam vainagus un ziedus pie pieminekļa nolika E. Kundziņš no LKIA ASV valdes, no vecajiem strēlniekiem — Fr. Freibergs, no Toronto korporāciju kopas — seniors E. Sprogis. No Latviešu virsnieku apvienības Kanadā — J. Grīnvalds, no Kanadas latviešu gaidu un skautu jendām — Sk. un A. Leimanis, no DV Toronto nodaļas — A. Lucs, no LKIA Kanadas valdes — N. Kaverskis, bet no 19. divizijas un Kurzemes frontes cīnītājiem — Bruņinieka krusta kavalieris R. Ancāns.

Māc. A. Briedis svētrunai bija izvēlējies tematu „Mēs neesam tie, kuŗi atkāpjas uz pazušanu, bet ga tie, kuŗi tic un paliek mūžīgā dzīvošanā," kuŗam apvija spraiguma pilnu domu par cīņu un upuŗu jēgu un nozīmi.

Piemiņas runā Kurzemes cietokšņa cīnītājs Roberts Ancāns nepārprotami uzsvēra, ka latviešu karaviŗi Kurzemē un citos cīņu laukos otra pasaules kara nobeigumā nekad nav kapitulējuši, bet cīņu vēl turpina citiem ieročiem, cīņas taktikā piemērojoties apkārtnes un laikmeta apstākļiem un prasībām. „Tie, kas par savu tautu lējuši sviedrus un asinis, nekad to neaizmirsīs," teica runātājs, „un latviešu frontes cīnītāji to darījuši uzvijām. Kad kāda Kurzemes kaujas vienība saņēma kapitulācijas ziņu, majors Reinholds, pēdējo reizi vienkopus uzrunājot savu vienību, atlaišanas pavēlē teica: „Un tagad — paliksim uzticīgi Latvijai!— Šī pavēle izklīstošo cīnītāju apziņā paņemta līdz gūstekņu un spaidu darbu nometnēs Pad. savienībā, tā iznesta arī brīvajā pasaulē. Šī pavēle paliks spēkā ikvienā cīnītājā, kamēr pienāks laiks pievienoties cīņu līdzgaitnieku pulkam zināmos un nezināmos Brāļu kapos." Svētbrīdi pabeidza ar Latvijas himnu.

Kurzemes cietokšņa atcerei veltītais mūzikāli - literārais sarīkojums notika bērnu nometnes jaunajās telpās, pulcējot vairāk nekā 100 atsaucīgu klausītāju. Koncerta daļu ievadīja īsa R. Ancāna uzruna, aicinot nelikt apolitiskiem, nekavēt un nebremzēt cīņas pasākumus Latvijas brīvības atgūšanai tikai šķietamu piekritības iemeslu dēļ, jo cīņa par savu valsti un tautu ir ikviena latvieša tiesības un pienākums.

Turpinājumā sarīkojumu virknes atbildīgais vaditājs S. Leimanis klausītājus iepazīstināja ar vakara programmas izpildītājiem: viesiem no ASV — dziedātājām Skaidrīti Princi, Mirdzu Piekalnīti un pianisti Alisi Dzirkali - Cenni, tāpat ar torontiešiem Albertu Vītolu un Modri Lorbergu, pēc tam aicinot M. Piekalnīti pārņemt koncerta daļas vadību.

Skaidrīte Prince, viesodamās pirmo reizi Kanadā, apliecināja sevi par skaistas, sulīgas balss īpašnieci un augstvērtīgu māksliniecī izpildījumā, kāpinot sniegumu ar katru nākošo dziesmu. Alberts Vītols tautas dziesmu priekšnesumos nebija dzirdēts labāks nekad iepriekš, divbalsīgajā sadziedājumā ar Skaidrīti Princi apliecināja pat vienreizēju balsu un izpildījuma saskaņu. Alīse Dzirkale - Cenne veica ietūtīgu klavierpavadījumu, veikli pārvarot paveca instrumenta kavēkļus. Koncerta kulminācijas punkts bija Skaidrītes Princes un Mirdzas Piekalnītes Žilinska „Karogs" kopdziedājums, kuŗu vajadzēja atkārtot.

Mūzikālos priekšnesumus M. Piekalnīte personīgi saistīja ar izteiksmīgiem lasījumiem no A. Siņķa grāmatas „Kurzemes cietoksnis" un dzejoļiem, kā arī M. Lorberga dzejoļu skandējumi. Koncerta programma ar nacionālo uzsvērumu, augstvērtīgo saturu un māksliniecisko izpildījumu, kuŗu papildināja labā telpas akustika, bija patiesa gara veldze un stiprinājums klausītājiem.

Sarīkojumu virknes pēdējā daļā atceres dalībnieki pulcējās groziņu vakarā, kuŗā LKIA dāmu komitejas dalībnieces S. Rozīte, H. Bulova, Z. Freimane un S. Leimane bija sagatavojušas bagātīgu cienasta galdu. Dziesmās un asprātībās pievienojoties mākslinieku vieglāka satura piedevām, patikamā gaisotnē aizsteidzās stundas līdz šķiršanās brīdim. Viesu vidū bija arī tāla ceļa mērotāji no Detroitas un citām attālām vietām.

A. Kopmaņa dāvināto gleznu laimēja A. Šulce, vārdā nezināma viešņa guva divus laimestus — tautisku spilvenu un skaņu plašu krātuvi, bet R. Ancāns — skaņu plati. Viss sarīkojuma atlikums nodots Brāļu kapu izbūvei ASV.

Kurzemes krišanas atceres tradicionālais sarīkojums Saulainē, sākts sikā saknē pirms 5 gadiem, šogad rādīja pilnbriedumu kvalitātē un kvantitātē, kā arī dalībnieku gara sadraudzību, tā izvēršoties par diženu Latvijas brīvības domas sekmētāju.

— mo —

Kanadas latviešu skautu un gaidu jendu pārstāvji A. Leimanis un S. Leimane noliek ziedus pie Krituso karavīru pieminekļa Saulainē Kurzemes cīnītāju atce rei rīkotajā svētbrīdī

Foto: JAK

Atbalstāma 15. maija demonstrācija

KANADAS DV ZEMES VALDES SĒDE NIAGARĀ

Sakarā ar DV Niagaras nodaļas 15. gadasvētkiem, 6. maijā Niagarā notika paplašināta Kanadas DV zemes valdes sēde, kuŗā piedalījās arī vietējie DV darbinieki J. Celms, F. Barkāns, J. Viķelis un J. Plavinskis. Sēdes ievadījumā valdes pr-dis E. Krūka informēja par Ročestrā notikušo ASV DV delegātu sapulci, kuŗā, piedaloties arī kuplai Kanadas DV delegācijai, beidzot nokārtotas gadiem ilgi pastāvējušās problēmas, izlīdzinātas domstarpības un novērsti pārpratumi, kādēļ nav vairs šķēršļu ciešai un vienotai sadarbībai nākotnē.

Sakarā ar radušamies sarežģījumiem telpu jautājumā, 1971. gadā Toronto paredzētās DV organizācijas 25 gadu pastāvēšanas svinības nevarēs notikt septembŗa gaŗajā nedēļas nogalē, kā sākumā bija plānots, bet vēl meklējams un noteicams cits piemērots datums. Bez jau paredzētajām DV balvām literātūrā un mūzikā, sēde akceptēja jau Ročestrā pieņemto domu, ka piešķiŗama īpaša balva arī glezniecībā.

Pārrunājot jaunatnes jautājumus, Niagaras nodaļas pārstāvis F. Barkāns norādīja, ka vietējā latviešu kolonijā rosīgi darbojas skauti un gaidas, kādēļ nav izredžu iedzīvināt vanadzēnu kustību. Valde bija ieskatos, ka īpašas vanadzēnu nodarbības organizējamas galvenokārt vietās, kur nedarbojas citas jaunatnes vienības, bet DV biedru bērniem vajadzētu vismaz reizi gadā pulcēties īpašā sanāksmē, lai augtu organizācijas garā un pēc 16 gadu vecuma sasniegšanas stātos biedru-veicinātāju rindās, tur sagatavojoties DV darba turpinātāju pienākumiem.

Valde nolēma iegādāties otru jaunatnes apgāda Ceļinieks paju, atvēlēja līdzekļus TLB sestdienas skolas un TLTA ģimnazijas absolventu apbalvošanai un piešķira Toronto latv. jaunatnes pulc. Staburags 25 dol. tā rīkotās demonstrācijas izdevumu segšanai. Valde atvēlēja arī 50 dol. organizācijas BATUN darbības sekmēšanai un atzina, ka atbalstāma 15. maija demonstrācija Toronto pie Anglijas tirdzniecības misijas, protestējot pret britu valdības nodomu atsavināt noguldīto Baltijas valstu zeltu. Tāpat, sekojot BATUN aicinājumam, kāpināma protesta vēstuļu rakstīšana zelta lietā.

Sēdes tālākajā gaitā valde vienojās dalīties ar pārējo zemju DV valdēm izdevumu segšanā, kuŗas apskatīs Latviešu leģiona vēstures materiālu publicēšana. Vajadzīgo manuskriptu apņēmies uzrakstīt pazistamais Zviedrijas latviešu publicists Osvalds Freivalds, kas darbu varētu uzsākt nākošā gada sākumā, katru gadu sagatavojot vienu sējumu. Darbs paredzēts četrās daļās, kuŗās apskatīs Latviešu leģiona tapšanu, tā ciņas, gūsta laiku u. c.

Ārējās informācijas daļas vaditājs O. Ieviņš iepazīstināja ar brošūru „The Baltic States", kas izdota kopīgi ar LNAK, bet sakārtota ar org. Americans for Congressional Action to Free the Baltic States pretimnākšanu un palīdzību. Šo brošūru drīzumā izsūtīs visām Kanadas DV nodaļām ar aicinājumu izplatīt universitātēs un piesūtīt kanadiešu politiķiem, mācītājiem, skolotājiem un citiem, kuŗus nozīmīgi iepazistināt ar joprojām vēl nepārisināto Baltijas valstu jautājumu.

O. K.

TORONTO ZIŅAS

● Toronto inženieŗu un tehniķu kopas rīkotajā ekskursijā uz Leikvjū spēkstaciju piedalījās 20 interesentu. Spēkstacija ir viena no jaunākajām un lielākajām termiskajām spēkstacijām Kanadā, kuŗu darbina ar akmeņoglēm. Pēc tās apskates, kas ilga vairāk par vienu stundu, ekskursanti pulcējās kopīgās pusdienās, kur pārrunāja arī kopas turpmākās darbības ieceres.

● Jaunkanadiešu mākslinieku apvienības The Colour and Form Society 15: gadskārtējo gleznu izstādi atklāja 7. maijā universitātes Hart House mākslas galerijā. Sākuma gados apvienības darbā un izstādēs rosīgi piedalījās arī ievērojams skaits latviešu mākslinieku, bet pēdējos gados viņu aktīvitāte mazinājusies. Arī šāgada izstādē no latviešiem piedalās vienīgi mākslinieks A. Nulītis ar vienu gleznu. Izstādē šogad skatāmi 30 autoru 42 darbi, galvenokārt gleznas un skulptūras. Skate turpināsies līdz 31. maijam un atvērta darbdienās no plkst. 10 rītā līdz 10 vakarā, bet svētdienās no plkst 2—5 pēcpusdienā.

● Sv. Jāņa draudzes Ģimenes dienas dievkalpojumu 7. maijā vadīja māc. E. Ķeŗģis. Tajā ar solodziesmām piedalījās Skaidrīte Prince un Mirdza Piekalnīte no ASV. Pēc dievkalpojuma notika draudzes svētdienas skolas Ģimenes dienas sarīkojums ar bērnu priekšnesumiem.

● Labi apmeklēts bija Sv. Andreja draudzes Ģimenes dienas dievkalpojums, kuŗu vadīja māc. Ā. Cops. Pēc tam notika svētdienas skolas mācību gada noslēguma sarīkojums ar priekšnesumiem. Jauniešu iesvētes dievkalpojums ar dievgaldu notiks 14. maijā plkst. 11 priekšpusdienā, bez māc. Ā. Copa piedaloties arī māc. G. Knesam-Knezinskim no ASV. Dievkalpojumā dziedās draudzes koris dir. A. Purva vadībā, bet vijoles un čella duetus spēlēs A. Jansons un J. Ķeniņš.

● Latviešu un igauņu bridža sacensībā, katrā vienībā spēlējot 8 pāŗiem, arī šoreiz uzvarēja igauņi, kaut ne vairs ar tik pārliecinoši kā iepriekšējās reizēs. Arī individuālā vērtējumā abas pirmās vietas ieguva igauņu pāŗi, bet sekmīgākais latviešu pāris A. Līdacis un V. Teteris palika 3. vietā. Latviešu sekmīgākie brīdžisti bez viņiem vēl bija H. Ībergs un K. Štrautiņš, J. Rolavs un N. Pētersons.

● Viļa Olava 100. dzimšanas dienas atceres sarīkojumu organizē viņa vārdā nosauktās komercskolas absolventi. Sarīkojums notiks 27. maijā plkst. 7 vakarā Sv. Jāņa baznīcas telpās. Referēs Imants Alksnis, bet koncerta daļā dziedās vīru ansamblis Kalvis J. Dzeguzes vadībā.

● Austrumu draudzes lauku īpašumā Tālavā vasaras sezonas atklāšanas sarīkojums notiks 13. maijā pl. 5 pēcpusdienā. Daiļdārznieks A. Budrēvics referēs par košumdārziņu ierīkošanu un kopšanu. Pēc referāta paredzēta kultūrfilmu izrāde, saviesīgs vakars un deja. Tālavas pārvalde darbojas līdzšinējā sastāvā: priekšsēdis A. Amoliņš, vietnieks V. Bušs, sekretārs J. Vandelis, kasieris G. Soste un locekļi A. Freimanis, A. Vītiņa un Z. Esenbergs. Bez tam pārvaldē darbojas arī draudzes māc. A. Briedis un būvju jautājumos pieaicinātais lietpratējs K. Suntažs. Pārvaldes budžetā šogad 1466 dol. paredzēti Tālavas ēkas mēbeļu un virtuves iekārtas iegādei, kā arī ceļu salabošanai. Turpinās arī brīvdabas baznīcas izveidošana un izdaiļošana, pieaicinot mākslinieku O. Grebži. Tālavā pašreiz jau uzceltas 16 privātas vasaras mājiņas, bet to skaits šogad pavairosies.

● Dziesmu svētku biedrības padomes gadskārtējā sēde notiks 13. maijā plkst. 3 pēcpusdienā Latviešu namā. Sēdē paredzēts izlemt arī Kanadas latviešu 5. dziesmu svētku organizēšanu un laiku.

● Gadskārtējā DV Toronto nodaļas pavasaŗa balle „Kādreiz maijā" notiek 13. maijā plkst. 7.30 vakarā Latviešu namā.

● Vēsturiskā Rēzeknes kongresa 50 gadu atceres sarīkojumu 14. maijā plkst. 6 vakarā Latviešu namā rīko Latviešu katoļu apvienība Kanadā. Sarīkojumā referēs K. Znotiņš no Vindzoras, bet koncerta daļā dziedās soliste A. Sapale.

● TLTA ģimnazijas 11. izlaiduma akts notiek 27. maijā plkst. 7 vakarā Sv. Andreja baznīcas telpās. Paredzams, ka ģimnaziju šogad beigs 20 absolventu.

● Latviešu daiļdārznieks A. Gailitis piedalās dārzu skatē - izstādē, kuŗu 15. maijā atklās Scarborough Centennial Building telpās (Ellesmere un Markham Rd.). Izstāde turpināsies līdz 19. maijam un būs atvērta darbdienās no plkst 2 — 10 vakarā.

LONDONA

Londonas latviešu kopas 7. maija sarīkojumā viesojās Čikagas Piecīši. Tāpat kā iepriekšējos gados, zāle bija pārpildīta, gandrīz puse apmeklētāju bija jaunieši. Programmā šoreiz bija lielāka dažādība nekā agrāk. Kaut jautra rakstura priekšnesumi dominēja, kuŗus skatītāji uzņēma ar skaļiem aplausiem, viņi vēl sirsnīgāki atsaucās uz īpatajām un nopietnajām tautas dziesmām. Piecīšu priekšnesumi kļuvuši arī profesionālāki — tajos vairāk gaismas, efektu, kostīmu un mikrofonu. — Starpbrīdī labi sekmējās parakstu vākšana LNAK padomes 2. vicepriekšsēža R. Epneŗa noorganizētajai vēstuļu akcijai protestam pret Anglijas un Pad. savienības neseno vienošanos Baltijas zelta un citos jautājumos. Bez londoniešiem parakstījās arī no Sarnijas un Kičeneras atbraukušie tautieši. Līdz šim Londonas latviešu vidū savākts jau vairāk nekā 100 parakstu. Apmēram tāpat ir arī lietuviešiem un igauņiem.

Ps.

RAKSTAMMAŠĪNAS
par visizdevīgākām cenām
ALEKSANDRS KĀNBERGS,
65 Ferrier Ave., pie Dan forth Ave. Tel.: 463-2667

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (Toronto)
CREDIT UNION LTD.

Izdara visas parastās banku operācijas, izsniedz personīgos aizdevumus, maksā gadā 4% par krājnoguldījumiem un 3½% par ummām čeku kontos, pieņem maksājumus par telefona, elektrības, gāzes un ūdens rēķiniem, pārdod naudas pārvedumus un ceļotāju čekus, piešķir aizdevumus pret nekustamu īpašumu pirmām hipotēkām.

491 College Street, Toronto 4, latviešu namā, telefons: 924-2775.

Birojs atvērts pirmd. līdz piektd. no pl. 12—8 vakarā, bet sestdienās no pl. 9 rītā līdz pl. 1.00 dienā.

ANDREJSONS
APDROŠINA
463-7313

Sadberiešu simtgades projekts

Sadberieši, tāpat kā citi kanadieši, vēlējās svinīgi un ar pompu atzīmēt savas zemes 100 gadu jubileju. Kā tas būtu darāms, nevienam nebija īstas jausmas, tādēļ visi pārrunāja, diskutēja un nikni aizstāvēja visneiedomājamākos plānus un idejas. Pirmā doma, visstingrāk aizstāvētā un plašāk popularizētā, bija — celt īpašu zvanatorni, kuŗā sakārtu zvanus ar ievērojamu pagātni un skandinātu svinīgos gadījumos. Tomēr izrādījās, ka Sadberijai pašai, iznemot vecu ugunsdzēsēju trauksmes zvanu, neviena cita ievērojama zvana nav... Tā šo ideju, kaut ļoti negribot, nācās atmest. Nākošajā posmā pilsētas valdes darbinieki rīkoja sapulces, kuŗās dažādo organizāciju un etnisko grupu pārstāvji varēja izteikt ierosinājumus un projektus, bet pretišķības izrādījās tik lielas vai projekti tik grandiozi, ka domu saskaņošana un ieteikumu īstenošana nebija iespējama. Tā, piemēram, baltieši vēlējās teātŗa vai koncerta ēku, citi sporta stadionus, atkal citi pilsētas administrātīvo centru ar parkiem un apstādījumiem.

Lai neauglīgās ķildas izbeigtu, bet piešķirtos līdzekļus tomēr izlietotu, pilsētas valde izšķīrās kā savu Kanadas simtgades devumu celt jaunu policijas ēku ar piemērotām un modernām aresta telpām. Vai šis lēmums labs un pareizs, par to sadberieši vēl diskutē, visai pamatoti norādot, ka ar šo plānu iegūst vienīgi likumu aizstāvji un to pārkāpēji. Bet — runasvīriem ir spēks, un tā jaunais policijas nams jau top.

Līdztekus šim oficiālajam simtgades projektam pastāv un veidojas arī kāds mazāks — dabisks amfiteātris ar mūzikas paviljonu Ramzeja ezera krastā, kuŗam līdzekļus izkaulēja Sadberijas parku un atpūtas komiteja. Tomēr arī šis projekts nebauda plašās sabiedrības atbalstu, jo ar nodokļiem apkrautie sadberieši baidās no izbūvētā amfiteātŗa uzturēšanas izdevumiem. Gluži nejauši gadījums piešķīra Sadberijas simtgades projektam pavisam citu vērienu, patiesībā ievirzīja to citā gultnē un radīja š

e LIELBRITANIJAS

UGAVAS VANAGI

TO ZIŅAS

un virtuves iekārtas iegādei, kā arī ceļu salabošanai. Turpinās arī brīvdabas baznīcas izveidošana un izdaiļošana, pieaicinot mākslinieku O. Grebži. Tālavā pašreiz jau uzņemtas 16 privātas vasaras mājiņas, bet to skaits šogad pavairosies.

● Dziesmu svētku biedrības padomes gadskārtējā sēde notiks 13. maijā plkst. 3 pēcpusdienā Latviešu namā. Sēdē paredzēts izlemt arī Kanadas latviešu 5. dziesmu svētku organizēšanu un laiku.

● Gadskārtējā DV Toronto nodaļas pavasara balle „Kādreiz maijā" notiek 13. maijā plkst. 7.30 vakarā Latviešu namā.

● Vēsturiskā Rēzeknes kongresa 50 gadu atceres sarīkojumu 14. maijā plkst. 6 vakarā Latviešu namā rīko Latviešu katoļu apvienība Kanadā. Sarīkojumā referēs K. Znotiņš no Vindzoras, bet koncerta daļā dziedās soliste A. Sapale.

● TLTA ģimnazijas 11. izlaiduma akts notiek 27. maijā plkst. 7 vakarā Sv. Andreja baznīcas telpās. Paredzams, ka ģimnaziju šogad beigs 20 absolventu.

● Latviešu daiļdārznieks A. Gailītis piedalās dārzu skatē - izstādē, kuru 15. maijā atklās Scarborough Centennial Building telpās (Ellesmere un Markham Rd.). Izstāde turpināsies līdz 19. maijam un būs atvērta darbdienās no plkst. 2 — 10 vakarā.

LONDONA

●Londonas latviešu kopas 7. maija sarīkojumā viesojās Čikagas Piecīši. Tāpat kā iepriekšējos gados, zāle bija pārpildīta, gandrīz puse apmeklētāju bija jaunieši. Programmā šoreiz bija lielāka dažādība nekā agrāk. Kaut jautra rakstura priekšnesumi dominēja, kuŗus skatītāji uzņēma ar skaļiem aplausiem, viņi vēl sirsnīgāki atsaucās uz īpatajām un nopietnajām tautas dziesmām. Piecīšu priekšnesumi kļuvuši arī profesionālāki — tajos vairāk gaismas, efektu, kostīmu un mikrofonu. — Starpbrīdī labi sekmējās parakstu vākšana LNAK padomes 2. viceprieksšēža R. Epneŗa noorganizētajai vēstuļu akcijai protestam pret Anglijas un Pad. savienības neseno vienošanos Baltijas zelta un citos jautājumos. Bez londoniešiem parakstījās arī no Sarnijas un Kičeneras atbraukušie tautieši. Līdz šim Londonas latvieši vidū savākts jau vairāk nekā 100 parakstu. Apmēram tāpat ir arī lietuviešiem un igauņiem. Ps.

KRŠTAMMAŠĪNAS
par visizdevīgākām cen
ALEKSANDRS KĀNBERGS.
65 Ferrier Ave., p/c Dan
forth Ave, Tel.: 463-2667

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA

LATVIAN (Toronto)
CREDIT UNION LTD.

Izdara visas parastās banku operācijas, izsniedz personīgos aizdevumus, maksā gadā 4% par krājnoguldījumiem un 3½% par ummām čeku kontos, pieņem maksājumus par telefona, elektrības, gāzes un ūdens rēķiniem, pārdod naudas pārvedumus un ceļotāju čekus, piešķir aizdevumus pret nekustamu īpašumu pirmām hipotēkām.

491 College Street, Toronto 4, latviešu namā, telefons: 924-2775.

Birojs atvērts pirmd. līdz piektd. no pl. 12—8 vakarā, bet sestdienās no pl. 9 rītā līdz pl. 1.00 dienā.

ANDREJSONS
APDROŠINA
463-7313

Draudzes labā . . .

(Pārnesums no 1. lpp.)

nodevas. Tie, kas aktīvitāti neparāda, nav aprūpes cienīgi. Es viņus nelaulāju un viņu bērnus nekristīju. Esmu draudzes kalps un pie citiem neeju. Tas ir draudzes padomes vienbalsīgs lēmums." Māc. A. Oliņš, kam maza draudze, jau 8 gadus strādā maizes darbu citur, pretējā gadījumā nespētu draudzi apkalpot.Māc. V. Voitkus norādīja, ka pieaug jauniešu skaits, kas atsakās no iesvētes, jo gars, kas valda universitātēs, reliģisko dzīvi neveicina. Tam oponēja māc. L. Kampe, norādot, ka Rietumaustrālijā ir 1500 latviešu, no tiem 600 viņa draudzē, 150 katoļu draudzē un citās, bet tikai atlikums — 750 ir neticīgie; no 11 jauniešiem, kas šogad beidza vidusskolu, 7 ir viņa draudzē, 1 katolis un 3 ateisti, bet no 16 studentiem 11 viņa draudzē, 4 katoļu un tikai 1 ateists.

Uz māc. L. Mušinska jautājumu, vai jauniešus nevarētu iesvētīt jau 14 vai 15 gadu vecumā, archibīskaps A. Lūsis paskaidroja: „Pieredze ASV un Kanadā liecina, ka jaunatnes darbs sekmējas tikai tur, kur darbojas svētdienas skolas. Toronto atjaunojām svētdienas skolu, kas darbojas dievkalpojumu laikā, un mums ir 180 audzēkņu, kaut Toronto ir arī sestdienas skola un vidusskola ar 400 bērniem. Jaunatnes darbs jāsāk ar brīdi, kad bērns iemācās staigāt, nevis tad, kad jau bārda sāk augt. Arī pie mums ir universitātes, kas mērķtiecīgi ievirzītas antireliģiskā noskaņojumā. Te atveras darba lauks: dibināt studentu iesvētības mācībā un veikt ar viņiem apustuļa un misionāra apoloģēta darbu. Bieži, ja profesoram pakasa muguru, parādās sarkana krāsa, un arī jaunieši to drīz atskārst. No šī viedokļa izdevīgāk iesvētīt vecākus jauniešus."

Par draudžu saimniecisko stāvokli ziņoja T. Silkalns, salidzinot Austrālijas draudzes ar latviešu draudzēm ASV un Kanadā. „Mēs pelnām divreiz mazāk nekā Amerikā, bet baznīcas darbam dodam četrreiz mazāk. 11 draudzēs mums gada budžets ir 28.000 dol., kamēr Kanadā tikpat lielām draudzēm 168.000 dol. Mums ir īpašumi 113.000 dol vērtībā, bet Kanadas draudzēm 652.000 un ASV draudzēm pat 941.000 dol. kopvērtībā. Mūsu draudzēs nodeva ir caurmērā 5 dol. gadā, austrāliešu draudzēs tai pašā laikā 37 dol. gadā. Secinājums: savus pašreizējos mērķus varam sasniegt, bet jājautā, vai šie mērķi nav sprausti par zemu?

Archibīskaps A. Lūsis šai jautājumā izteicās: „Draudzēm būtu jānes lielāki upuri un jāsprauž sev lielāki mērķi. Tas nāktu par labu draudžu dzīves aktivizēšanai. Jādomā arī par mācītāju ikdienas nodrošināšanu. ASV ir 150 — 200 cilvēku draudzes, kas uztur savu mācītāju. Te to vajadzētu spēt vismaz lielajām draudzēm. Ja mācītāji te pieņem blakus maizes darbu, tad tas ir liels pakalpojums draudzei, ne pašsaprotamībā. Bet ar to mēs padarām kristietību lētu, un lēta kristietība ir bāla kristietība. Ja nesīsit divreiz lielākus upuŗus, tad jums pietiks līdzekļu izbūvēt gan labas nometnes bērniem, gan paveikt daudz ko citu. Jūs nevarat iedomāties, ko draudzei nozīmē pašai sava baznīca. Neviens tādēļ nepaliksim trūcīgāki, ja savus mērķus paaugstināsim. Minims te būtu vienas dienas alga gadā. Tāds lēmums atkarājas no mūsu kopīgās nostājas. Nedrīkst būt ‚lētas' un ‚dārgas' draudzes. Baznīcas un saiešanas nami būs zelta fonds Latvijas baznīcas atjaunošanai. Aicinu jūs pavairot draudžu ienākumus, lai varētu baznīcas dzīvei spraust augstākus mērķus. Tie baznīcai dod spēku un stiprumu.'

Pēc debatēm, kuŗās izskanēja arī atziņa, ka mācītāji katrā ziņā jācenšas atbrivot no maizes darba citur, konference vienprātīgi atzina, ka draudžu locekļiem būtu jānes lielāki materiālie upuri, lai draudžu darbs ietu plašumā un dziļumā.

Par Austrālijas latviešu ev-lut draudžu turpmākajai dzīvei un darbam ļoti nozīmīgo dievkalpojumu Kērnsa baznīcā sniegsim pīašu ziņojumu mūsu laikraksta nākošajā numurā.

★ Ludvigsburgā ar pirmo gleznu skati publikas priekšā stājies jaunais latviešu mākslinieks Egons Herndorfs. Dzimis 1934. gadā Rīgā, Herndorfs mācījies gleznošanu valsts mākslas akadēmijā Stutgartē, papildinājies Parīzē, Holandē un Beļģijā, ar atsevišķiem darbiem piedalījies vairākās izstādēs. Ludvigsburgas vācu laikraksti izstādītos darbus novērtējuši atzinīgi.

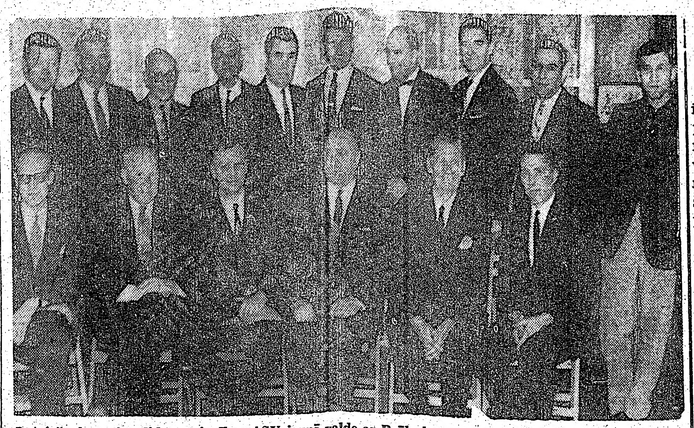

Latviešu karja invalidu apvienības ASV jaunā valde ar Brāļu kapu izbūves padomi: priekšā no kreisās — strēlnieku pārstāvis A. Lācis, Brāļu kapu padomes viceprieksšēdis P. Līcis, kapu projekta autors arch. A. Ādamsons, valdes un Rotas pārvaldes priekšsēdis R. Ancāns, kapu padomes loceklis J. Šāberts, valdes un Rotas pārvaldes priekšsēža vietnieks P. Kurbis; aizmugurē — Rotas saimniecības vadītājs J. Konoporis, Latviešu leģiona pārstāvis J. Jenze, kapu izbūves daļas vadītājs E. Bankers, Rotas administrātors A. Līcis, aprūpes daļas vadītāja V. Ģēģeris, izbūves daļas vadītāja vietnieks A. Čukuls, kluba pārziņa vietnieks E. Lācis, sabiedriski-kultūrālās daļas vadītājs un kluba pārzinis E. Kundziņš, revizijas komisijas loceklis L. Apelis un valdes sekretārs J. Briģis.

Maza organizācija, bet lieli plāni

APSTIPRINĀTS BRĀĻU KAPU IZBŪVES PROJEKTS, KUŖAM PAMATAKMENI LIKS 28. MAIJĀ, BET MOTELI „MEŽA MĀJA" PAVEIKS LĪDZ JANIEM

Latviešu karja invalidu apvienības ASV jaunā valde pēc rakstveida vēlēšanām pirmoreiz pulcējās veterānu atpūtas namā Rota, lai sadalītu pienākumus nākošo trīs gadu darbības posmam. Par valdes priekšsēdi pēc īsa pārtraukuma atkal izraudzīja Roberts Ancānu, bet par viņa vietnieku P. Ķurbi. Pārējos amatus sadalīja šādi: kasieris un Rotas administrātors — Andrejs Līcis, sekretārs — Jānis Briģis, Rotas un Brāļu kapu izbūves pārzinis — Ernests Bankers, sabiedriski-kultūrālās daļas vadītājs un kluba pārzinis — Ernests Kundziņš, aprūpes daļas vadītājs un biedrzinis — Voldemārs Ģēģeris, izbūves daļas vadītāja vietnieks — Adams Čukuls un kluba pārziņa vietnieks — Ernests Lācis. Revizijas komisijā darbosies priekšsēdis L. Apelis, sekretārs R. Purlīcis un K. Černoks.

Jaunā valde apstiprināja amatos šādus darbiniekus: sarīkojumu daļas vadītāja un techniskā sekretāre — Mirdza Piekalnīte, Brāļu kapu izbūves padomes priekšsēdis un LKIA mācītājs — Voldemārs Rolle, LKIA jurisikonsults — Eižens Kerno, Brāļu kapu izbūves padomes priekšsēža vietnieks — Pēteris Līcis, LKIA architekts — Arvīds Ādamsons, techniskais kasieris — Adolfs Bāliņš, Rotas saimniecības vadītājs — J. Konoporis, Rotas administrātora vietn. un mantzinis — K. Grīnvalds, Rotas archīva un bibliotēkas pārzinis — J. Princis, žurnāla „Karja Invalids" galvenais redaktors — V. Pomelnieks, žurnāla redaktors ASV — R. Freimanis-Brīvnieks, Rotas un Brāļu kapu dārznieks — A. Siksna, Rotas apstādījumu un celiņu pārzinis — V. Bankers. Izraudzīja arī vēl dažu citu pienākumu veicējus, tā ka LKIA valdē, revizijas komisijā un goda tiesā, klāt nākot nodaļu un kopu pārstāvjiem un dažādiem darbiniekiem, darbojas ap 50 personu, no kuŗām jaunās valdes pirmajā paplašinātajā sēdē piedalījās ap 30.

Apspriežot Brāļu kapu izbūves plānu, par projektu, demonstrējot arī glīti izstrādātu modeli, referēja tā autors arch. A. Ādamsons. Projekts izmaksās ap 25.000 dol. Valde apstiprināja ziedojumu minimu—150 dol. urnas novietnei un 250 dol. kapa vietai (abos gadījumos ierēķināta vieneida plāksne ar iekaltu ierakstu); karja invalidiem urnu novietnes un kapa vietas bez maksas. Kapu ieejas vārtus, kas būs izveidoti piemineklja veidā, grezinos uzraksts angļu un latviešu valodā: „Latvian Memorial Park", „Piemineklis nomocītajai Latvijai" un „Tēvzemei un brīvībai!"

Kapu izbūves plāna apstiprināšanai sēdē bija aicināti piedalīties arī citu organizāciju pārstāvji. Tā paplašinātajā sēdē piedalījās arī kapu izbūves padomes loceklis no Ņujorkas latviešu ev-lut. draudzes J. Pelše, veco strēlnieku Ņujorkas kopas vecākais A. Lācis, Latviešu leģiona pārstāvis J. Jenze, režisors J. Šāberts u.c., kas projekta plāniem piekrita. Tālāk valde vienojās, ka kapu pamatakmens likšana un iesvētīšana rīkojama 28. maijā, pamatos iemūrējot arī to ziedotāju sarakstu, kas urnu un kapu vietas pieprasījuši līdz 20. maijam. Līdzekļu iegūšanai rīkos arī mantu loteriju, lozes izplatot visās brīvās pasaules zemēs, kur dzīvo latvieši. Ziedojumi un laimesti loterijai sūtāmi uz Rotu:

Latvian Veterans Center „Rota", Elka Park, N.Y. 12427, U.S.A.

Brāļu kapu izbūvi cer pabeigt līdz septembrim, bet iesvētīt Lāčplēšu svētkos 11. novembri, kad solījies ierasties arī archibīskaps A. Lūsis no Toronto un Latvijas sūtniecības padomnieks Dr. A. Dinbergs no Vašingtonas.

Valde apstiprināja arī moteja „Meža māja" projektu, paredzot tajā 8 gulamistabas un atpūtas telpas ar kamīnu un bibliotēku. Šī „Meža māja", kas būs domāta klusuma mīļotājiem, izmaksās ap 8000 dol. Valde vienojās moteja izbūvei un mēbeļu iegādei aizņemties 3000 dol. Arī šī projekta izbūvi vadīs arch. A. Ādamsons un būvuzņēmējs E. Bankers. Zemes darbi uzsākti jau aprīļa beigās, un valde cer, ka „Meža māju" vasarnieku lietošanai varēs nodot jau Līgo svētkos, kuŗus Rotā šogad svinēs 17. jūnijā. Reizē ar to Rotā būs 30 iznomājamu istabu.

Valde 27. maijā Rotā rīko Latvijas karja invalidu savienības 50 gadu dibināšanas un Kurzemes cietokšņa atceri, reizē organizējot arī Latviešu leģiona 19. divizijas vīru salidojumu ar svinīgu jundu, aktu un koncertu. Jundu pieņems vplkv. A. Silgailis no Kanadas, bet svētbrīdi vadīs māc. V. Rolle, svētku runu teiks LNAK valdes priekšsēdis J. Niedra no Toronto, dziedās soprāns Skaidrīte Prince (Ņujorka) un baritons Alberts Vītols (Toronto), klavierpavadījumus veicot Alīsei Dzirkalei-Cennei (Ņujorka), savus dzejoļus lasīs Modris Lorbergs no Toronto.

Sakarā ar LKIS 50 gadu dibināšanu jūlijā iznāks žurnāla „Karja Invalids" 12. numurs kā jubilejas izdevums — paplašinātā apmērā un krāšņā ietērpā. Žurnālu pret ziedojumu, sākot ar 2 dol., varēs saņemt katrs interesents, pieteicot pasūtinājumu uz Rotas adresi. Šai gadā šīs būs vienīgais LKIA izdevums, kādēļ reizē kalpos arī Ziemsvētku ziedojumu vākšanas akcijai.

Valde parakstīja uz vienu gadu līgumu ar J. Konopori, kas vadīs Rotas saimniecību un ēdienu veikalu, kuŗš būs iekārtots restorāna veidā, kādēļ viesi ēdienus un dzērienus varēs dabūt katrā laikā. J. Konoporis šī veikala nomāšanai LKIA valdei maksās 1000 dol. Viņš ar dzīvesbiedri Veru uzturēs arī kārtību Rotas telpās, pārzinās inventāru un klās viesību galdus, arī uz pasūtījumu.

Piezīmējams, ka LKIA ASV valdes aizvadītais saimniecības gads, kas beidzās 31. martā, bijis līdz šim sekmīgākais, it sevišķi attieksmē uz Rotu. Apvienība pašreiz pārvalda īpašumus un kapitālu ap 100.000 dol. vērtībā. Aizvadītajā saimniecības gadā apgrozīti 40.000 dol., no tiem Rotā vien 15.000 dol.

R. A.

ASV VICEPREZIDENTS HAMFRIJS SVEIC LATVIEŠU ZINĀTNIEKU

Prof. J. D. Akermanim, kam 24. aprīlī piepildījās 70 mūža gadu (skat. atzīmi mūsu laikraksta 29. aprīļa numurā), veltīto godināšanas vakaru pēc oficiālajām vakariņām ievadīja ar Mineapoles un St. Paulas latviešu ev.-lut draudzes māc. P. Langina lūgšanu. Pirmais gavilnieku sveica H. Kiperts visu t. s. Dvīņu pilsētu latviešu organizāciju un tautiešu vārdā, pasniedzot latviska izstrādājuma adresi ar parakstiem. Sevišķu pagodinājumu prof. Akermanim bija parādījis ASV viceprezidents H. Hamfrijs ar atsūtīto telegrammu, cildinot jubilāra nopelnus aeronautikas izveidošanā un par izgudrojumiem, kas nesuši svētību visai amerikāņu nācijai. Īsu jubilāra dzīves aprakstu un viņa devumu korporācijai Patria, kuŗā profesors ir goda filistrs, sniedza tās seniors E. Lejiņš no Toronto, pasniedzot māksliniece B. Geistautes gleznu „Latvijas bērzi". Sekoja studenšu korporācijas Imeria pārstāves Dr. O. Olavas Veinbergas suminājums ar dāvanu, norādot, ka Imerias saime jūtas lepna, ka jubilārs ir arī tās iemīļots goda filistrs. Studenšu korporāciju kopas Minesotā vārdā ar ziediem sveica A. Zvanere, bet Korporāciju kopas Minesotā seniors H. Kiperts pasniedza dāvanu — rapieri. Gavilnieku ar ziediem un veltēm vēl suminīja Dvīņu pilsētu latviešu ev.-lut. draudzes pr-ks R. Zemjānis, Latviešu apvienības pārstāvis V. Ravovskis, DV apvienības pr-ks V. Vijums, Akadēmiskās kopas pr-ks Dr. P. Kupčs, skautu vienības vadītājs L. Brūvelis, Strēlnieku kopas pr-ks A. Leiše, DV apvienības teātŗa pārstāvis E. Inde, Latviešu nama vārdā G. Zvaners, Noguldījumu kluba pr-dis U. Treibergs, bijušo aeronautikas departamenta kollēgu vārdā Dr. H. Heinrichs, studentu kluba vārdā U. Puķīte. Šimtiem bija rakstveida apsveikumu no dažādām zemēm, to vidū no Latvijas sūtniecības Vašingtonā vadītāja Dr. A. Spekkes, ALAs priekšsēža prof. P. Lejiņa, ASV DV pr-ka V. Haznera u. d. c. Sevišķu pārsteigumu jubilāram sagādāja pusnaktī pasniegtā trisstāvu torte, visiem klātesošajiem nodziedot „Daudz baltu dieniņu". Aizkustināts prof. Akermanis pateicās, nobeigumā atzīstot: „Darba bija daudz, bet maz ir veikts; maz vairs ir laika, bet darba vēl daudz. Varbūt nu virslaikā varēs vēl kaut ko veikt." Vakara norisi vadīja H. Kiperts. Pēc oficiālās daļas beigām sākās dejas, kuŗas uzsāka ar jubilāra vadītu polonēzi.

H. K.

Profesoru J. D. Akermani 70 mūža gadu atcerē bez daudziem citiem suminātājiem sveica arī korporāciju Imeria, Lettonia, Selonija, Letgallia, Talavija, Latvia un Patria Minesotas kopas, bet pusnaktī pārsteidza ar jubilejas torti. Uzņēmumā no kreisās gavilnieks ar dzīvesbiedri, korporācijas Patria seniors E. Lejiņš ar dzīvesbiedri no Toronto, Minesotas korporāciju kopas seniors un vakara norises vadītājs H. Kiperts (Selonija) un Minesotas studenšu korporāciju kopas viceseniore A. Zvanere (Imeria).

Mūsu lieta . . .

(Pārnesums no 1. lpp.)

ir citāda. Skaidrības labā der piezīmēt, ka šī nebūt nav pirmā reize, kad abu lielo anglosakšu valstu nostāja Baltijas problēmā noteikti, teiksu — principiāli atšķiras. Kad 1942. gadā Anglija parakstīja draudzības līgumu ar Pad. savienību, Staļins katrā ziņā gribēja dabūt atzīšanu Baltijas valstu inkorporācijai, bet tam noteikti, pat asi pretojās ASV ārlietu ministrs Kordels Hals, kādēļ krieviem, toreiz tik atkarīgiem no amerikāņu palīdzības, bija jāpiekāpjas.

— Bet kas tad būs ar mums tālāk? Viegli prasīt, grūti zīlēt, it īpaši, ja gribam pamācības gūt no savas pagātnes, kuŗa tik bagāta ar asi izlocītām un izlauzītām vēsturisko notikumu līnijām: plašā kontinenta „ciņa" ar kultūrāli kustīgu iekšējo jūru tās krastu dēļ, kā skan mūsdienu antropoģeografiskā formula. Dzimtenē pārkrievošana notiek pilnā spēkā, bet ka tai būtu sevišķi panākumi, to nevar izlobīt no pašreizējo dižvīru runām. Bez tam šīs runas nav gluži tādas, maigi izsakoties, kas varētu dziļi iejūsmināt jaunāko vai visjaunāko paaudzi tās trauksmainajos gara meklējumos. Turpretim emigrācijā, arī pavisam objektīvi spriežot, latvieši — ar Latvijas vai ar citu valstu pasēm kabatās — pieder pie aktīvākajām Austrumeiropas emigrantu grupām, kaut cīņas skaitliski daudz lielākas. Latviešu baznīcas un biedrību mājas celas nepārtrauktā rindā šai zemē, šejienes augstskolās straujā tempā vairojas latviešu pasniedzēju skaits, jaunatne savukārt ne tikai uzrāda teicamas sekmes, bet arī rosīga sabiedriskajā darbā u.t.t. Un galvenais — nav jūtams pagurums, kaut cilvēki mainās un jauna paaudze pakāpeniski aizstāj veco, kas ir tikai dabīgi. Un ne mazāk svarīgais: neaizmirsīsim mūsu laika trauksmainos politiskos ritmus, kuŗos jo aktīvi redz iedarbojamies nacionālās pašapziņas ideju. Nāk prātā Sv. rakstu līdzība par modrajām jaunavām, kas tur gatavus eļļas traukus tam svinīgajam brīdim, kad viņām būs lemts savu Pestītāju skatīt.

— Man nekad nav patikusi rētoriskā mājās braukšana ar atraisītiem karogiem, kas pirms gadiem bija lielā modē kā rakstos, tā runās. Tā nav politika, tā ir sapņošana ar vaļējām acīm. Nepatīk man arī pašreizējos apstākļos mūsu lietas iznešana uz ielas: tas ir kā tukšs šāviens gaisā. Mums priekšā vēl ilga un grūta ciņa, tādēļ mūsu uzdevums ir censties atbalstīt tos spēkus, kas pašreizējā latviešu pasaules trimdā šo ciņu grib izturēt un pārdzīvot. Pasaules vēsturē līdzīgu piemēru netrūkst. Būsim arī mēs šī mūsu vienreizējā uzdevuma cienīgi. —

Pēc prof. Dr. A. Spekkes runas apsveicēju virkni iesāka Latvijas sūtniecības Vašingtonā padomnieks Dr. A. Dinbergs, Komitejas Latvijas brīvībai un DV saimes vārdā kongresu sveica V. Hazners, novēlot sarīkot iespaidīgus Latvijas 50 gadu dibināšanas svētkus, LELDAAs vārdā sveica A. Lejiņš, no Klīvlendas latviešu baptistu draudzes māc. A. Meija, no lietuviešu sabiedrības un baltiešu radioraidījumu kopas J. Stempužis u.c. Rakstveida sveicienus bija sūtījis Klīvlendas pilsētas galva Lochers, LNAK valdes priekšsēdis J. Niedra, kas ieradās tikai kongresa otrā dienā, Latvijas ev.-lut. baznīcas virsvaldes priekšsēdis P. Eglītis, bīskaps J. Rancāns u. d.c.

J. E.

SAVIENOTAJĀS VALSTĪS

ČIKAGA

● Raiņa un Aspazijas pieminekļa komitejas loterijas komisijas sēdē 4. maijā, protokolējot Skaidrītei Kalniņai, O. Krolls ziņoja par izlozes organizēšanas gaitu un sniedza norēķinus uz 1. maiju, kuŗus vienprātīgi apstiprināja. ASV un Kanadā 1150 organizācijām un personām izsūtīts kopā 11.100 ložu. Loterijas komisija lūdz pārējos ložu saņēmējus pasteigties ar norēķinu iesūtīšanu. Līdz šim lielākās grāmatu veltes loterijas laimestiem devis apgāds Grāmatu Draugs un Čikagas latviešu ev.-lut. draudzes grāmatu galds.

— ro —

DETROITA

● DV apvienības rīkoto Kurzemes krišanas un Latviešu leģiona atceri 6. maijā ievadīja Sv. Pāvila draudzes māc. V. Liventāls svētbrīdis Vudlauna kapsētas latviešu nodalījumā, pieminot un godinot kritušos, mirušos un moku ceļos aizvestos cīnītājus. Ziedus pie pieminekļa nolika DV apvienības pr-ks A. Tidemanis, no latviešu strēlnieku Detroitas kopas priekšsēdis J. E. Bērziņš, no Studenšu korporāciju kopas seniore Deli, no Latviešu apvienības Detroitā viceprieksšēdis V. Ceplevics un no Sv. Pāvila draudzes dāmu komitejas pr-ce M. Krasta. Vēlāk svinīgo atceres aktu ar uzrunu atklāja apvienības pr-ks A. Tidemanis, bet māc. V. Liventāls savu svētrunu veltīja latviešu karavīru un tautas visdrūmāko dienu atcerei. Apvienības informācijas daļas vadītājs T. Volbergs saistošā stāstījumā klausītāju saimi izvadāja pa latviešu karavīru ciņu gaitās mītajām takām līdz gūsta nometnei, kur dibināta DV organizācija. DV tautisko uzvedumu ansamblja vadītāja L. Gleške izjusti skandināja dziesmas par latviešu karavīru-bāleliņu ungāru pianistes Forbates pavadījumā. Oficiālās daļas nobeigumā A. Tidemanis pasniedza DV centrālās valdes atzinības rakstu pie zelta nozīmes apvienības dibinātājam Jānim Bērziņam, zemes valdes piešķirtos 200 dol. skautu un Grand Rapidos viņa dzīvoja pie meitas un znota. Aizgājējai veltīts aizlūgums notika Edžebīnes bēru namā 5. maijā, bet zemes klēpī viņu guldīja Vūdlauna kapos 6. maijā, izvadīšanu vadot māc. J. Lazdam.

GRAND RAPIDI

● Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev.-lut. draudzes lokekle M. Puriņa nopelnīto atlīdzību par grāmatvedības darbu 360 dol. apmērā ziedojusi draudzes vajadzībām.

● Saulstaru sanatorijā 3. maijā mirusi 91 gadu vecā Lize Martinsone dzim. Celma, viena no vecākajām Vienības draudzes locekļēm. Kļuvusi atraitne jau 1918. gadā, viņa izvadīja dzīvē divus dēlus un piecas meitas. Gaidu Tēvzemes nometnes vajadzībām tās vaditājam Fr. Sipolam, zemes valdes goda rakstus L. Gleškei, E. Mazjānei, E. Saulītei, A. Tidemanei un St. Loginam, apvienības pateicības rakstu P. Zelmenim, globālajās DV šaušanas sacensībās iegūtās balvas V. Lenšam un vanadzēnam I. Lenšam, bet atzinības rakstu vanadzēnam M. Lenšam. Pie vanadžu sagatavotā azaida mazā apmeklētāju saime pakavējās draudzīgās pārrunās un atmiņās par mūsu karavīru un tautas visgrūtākajām līkteņdienām, kuŗas tik daudzi jau paspējuši aizmirst.

O. E.

KLĪVLENDA

● DV apvienības vanadžu kopas jaunā valde darbojas šādā sastāvā: priekšniece Anna Bērziņa-Skuja, viņas vietniece Marta Šile, sekretāre Marta Daniela un kasiere Otīlija Reņģe.

MINEAPOLE

● Dadzi, usnes, biškrēslipi, sausās vietās arī zaķpēdiņas, kārkli u. c. krūmi — tā izskatās nolaistā piemāja zemīte. Skolotājam Andrejam Bankovičam nav lielāka prieka kā šādas vietas pārveidot. Kopš viņu iepazinu 1927. gadā Švītenes skolā, viņš nav neko mainījies, tikai galva kļuvusi baltāka. Kopš 1950. gada, kad ieradās ASV, viņš Mineapoles apkārtnē daudz piemājas „džungļu" jau pārvērtis košos puķu dārzos un aplaimojis paziņas ar stādiem, paša zāvētām aromatiskām augu tējām un paša skābētiem kāpostiem. Par saviem pieredzējumiem apkārtnes pārveidošanā A. Bankovičs referēja Jēzus draudzes pavasara svētkos un deva klausītājiem daudz vērtīgu norādījumu puķu un stādu kultivēšanai, lielu un mazu dārzu veidošanai. Lielus dārzus referents pielīdzināja farmu dārziem, mazus — puķupodu dārziņiem, kuŗos katrā stādāmi citi augi. No t. s. kastīšu kultūrām viņš ieteica lefkoju, celosiju, petūniju un citu sīkāku puķu kultūras, farmu dārzos — saulespuķes, lapsastes, vasaras cipreses u. c. No šīm stādu grupām iespējams izveidot alejas, pat birzis, kas kopējam dod prieku un gandarījumu par pūlēm jau pirmajā vasarā, pat pāris mēnešos. Stāstījumu viņš ilustrēja ar daudziem uzņēmumiem, kuŗos redzami aizlaisti „džungļi" un to pakāpeniska pārveidošana košos dārzos.

TOWN & COUNTRY
REAL ESTATE LTD.
V PALMA PĀRSTĀVIS
377 Glengarry Ave., Toronto 12, tel. 782-7246

NEMAKSĀJIET VELTI IRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MAZĀS IEMAKSAS. IEPĒRCIET PASI SAVUS ĪPAŠUMUS!

Yonge — Lawrence: 6 istabu dubultķieģeļu māja ar izbūvētu telpu pagrabā, ūdens - ejļas apkure, garāža. Cena Cena $21,000.

Long - Branch: atsevišķa 6 - istabu dubultķieģeļu māja, ejļas apkure, privāts iebraucamais ceļš. Cena $22,900; iemaksa $3,500.

St. Clair — Pharmacy: atsevišķs 5 - istabu dubultķieģeļu bungalovs ar izbūvētu telpu un bāru pagrabā, privāts iebraucamais ceļš un garāža. Cena $20,500; iemaksa $5,000.

UZTICAMIEM MĀJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVINIEKIEM UZ 6 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVĒLĒ VISĀ PILSĒTĀ.

Pavasara impresijas Eiropas kontinentā

(Nobeigums)

Daudzi ceļotāji apgalvo, ka Vīne dzīvojot tikai no savas slavenās pagātnes atblāzmas. Vinei tomēr ir arī tagadne — rosīga mākslas, sevišķi mūzikas dzīve. Bet šis apgalvojums pilnā mērā attiecas uz Venēciju: tā dzīvo tikai no savas krāšņās pagātnes. Aprīlī laiks Venēcijā ir untumains, bet apmākušās dienās vecuma grumbas Venēcijas sejā kļūst skaidri redzamas — plaisas kādreiz krāšņo pilu sienās, apdrupušie rotājumi u.c. Vēl kāds gadu desmits ar plūdu katastrofām, un Venecijas slavenās celtnes sabruks, bet atjaunot tās Itālijas valdībai nav pa spēkam. Tādēļ ieteicams visiem, kas vēlētos apskatīt Venēciju, pasteigties. Pagājušā rudens plūdu sekas nav redzamas: venēcieši, acīm redzot, ir pieraduši pie plūdiem.

Mani šoreiz neinteresēja Dodžu pils jau agrāk skaitītās zeltā mirdzošās zāles. Gribēju veltīt galveno uzmanību Venēcijas gleznu krātuvēm. Ja kāds grib iepazīties ar Venēcijas gleznieciības skolu visā tās krāšņumā, tad tam jāapmeklē Akadēmijas mūzejs. Tur stāv Ticiāna mirdzošās krāsas, Tintoretto dramatiskā spēka apdvestās milzīgās gleznas, Veronēzes bāli zaļais, sudrabotais kolorīts u.c. Visinteresantākā ir neliela telpa, kurā novietotas vairākas Bellini madonnas — nopietnas, stingras, bet blakus tām Džordžones „Vētra". Džordžone bijis sapņotājs, poēts savās gleznās. Viņa darbi tik reti sastopami mūzejos, ka šī nelielā gleznu uzskatāma tiešām par visa mūzeja pērli. Džordžones gleznu krāsu gamma un apgaismojums ir brīnišķīgs; viņa gleznās cilvēku figūras it kā sakūst kopā ar attēloto dabas ainavu, radot intīmu, sapņainu noskaņojumu. Būtu interesanti zināt, kas noticis ar Džordžones slaveno „Gulošo Veneru", kura kādreiz atradās Drēzdenē?

Par mūzejiem bar apzīmēt arī divas pilis pie Lielā kanāļa: „Ca' d'Oro" un „Ca'Rezzonico". Pirmā skaitās visievērojamākā gotiskā celtne Venēcijā; tās fasāde kādreiz bijusi zeltīta, uz ko norāda arī pils nosaukums. Gadsimti laupījuši pilij zelta mirdzumu, bet arī tagad saista fantastiski vieglie marmora izrotājumi, kuŗi atgādina Dodžu pils „mežģines" („savijumus no marmora un gaisa," kā teicis Ād. Erss). Pils iekšiene ieturēta stingrā renesanses stilā ar tā laika mēbelēm u.c. Pilī novietota plaša renesanses laikmeta gleznu kollekcija — Ticiāna, Tintoretto, Filipo Lipi u.c. darbi.

„Ca'Rezzonico" savukārt ir majestātiska baroka stila celtne. No šīs pils īpašnieku ģimenes nācis pāvests Klements XIII. Pils krāšņā iekārta, kuŗā visur mirdz zelts, spoguļi un lustras, rāda, kā dzīvoja bagātās patriciešu ģimenes 18. gadsimtā. Arī šai pilī novietotas tās stilam atbilstošas gleznas — Tiepolo, Longi u.c. darbi.

Apmeklēju arī Venēcijas apkārtnē 3 ievērojamas salas — Murano, Burano un Torčello. Murano salā izgatavo slavenos Venēcijas stikla ražojumus. Vispirms apmeklētājam jāizstaigā fabrika. Ir interesanti vērot, kā ugunīgās bumbas, ar kuŗām strādnieki skraida šurp un turp, pamazām pārvēršas par vāzēm un citiem priekšmetiem. Pēc šīs karstuma un trokšņa elles apmeklētājs nonāk telpās, kur izlikti apskatei un pārdošanai Venēcijas stikla ražojumi. Mirdz un laistās lustras, vāzes, spoguļi un visdažādākie trauki, atgādinot pirmā mirklī pasaku valstību no „Tūkstoš un vienas nakts". Tik daudz še ir fantazijas, krāsu un zelta mirdzuma!

Burano salē redzēju, kā venēcietis ar rokām apbrīnojami ātri un veikli izgatavo ne mazāk slavenās Venēcijas mežģines. Šī sala ir neliels gleznains zvejnieku ciems ar vecām mājām.

Īpatas, intimas atmosfairas apdvesta ir Torčello sala ar tās dārziem un veco, jau 7. gadsimtā dibināto un 11. gadsimtā atjaunoto katedrāli. To grezno marmora kolonnas ar korintiešu kapiteļiem un lieliskas mozaīkas. Un pēdējo noslēpumainais mirdzums rada to mistisko noskaņojumu, kuŗš tik raksturīgs Bizantijas stila baznīcām Ravennā. Nav jāaizmirst, ka Venēcija savos ziedu laikos atradās uz rietumu un austrumu sliekšņa.

Beidzot atmirdzēja gaidītā saule, un visa Venēcija likās smaidām; aizmirstas bija vecuma grumbas tās sejā. Pie Sv. Marka katedrāles pārdzīvoju kaut ko līdzīgu izdaudzinātajai itaiešu „dolce far niente", t.i. jaukajai bezdarbībai. Varēju stundām ilgi sekot baložu kustībām un vērot kanāļa sudrabā vizuļojošas zaļganos vilnīšus. Raugoties tajos, sapratu, kādēļ Veronēzes gleznām ir tik brīnišķīgs, bāli zaļgans, sudrabots kolorīts: italiešu gleznotāji tēlo kātrs savas pilsētas īpato kolorītu. Fotografi ir labi „ietrenējuši" baložus Sv. Marka laukumā: tiklīdz nograb zirni metalla kārbiņā, tie vienā mirklī salasās ap fotografējamo personu. Fotografs uzber zirņus uz tās rokām, balozi acumirklī apklāj rokas, galvu, plecus — lieliska fotografija gatava!

Pēc divām lietainām dienām un paisuma Sv. Marka katedrālē var iekļūt tikai pa dēļa tiltiņu. Raugos jau vairākkārt apbrīnotajās mozaīkās, kuŗas kopā ar Ravennas un Monreāles klosteŗa (Sicilijā) mozaīkām skaitās visskaistākās Eiropā. Domāju, ka būtu laiks atbrīvot tās no vecuma rūsas, nospodrināt, kā tas izdarīts Ravennā.

Kaut aprīlis nav īstā tūristu sezona, apmeklētāju tomēr diezgan daudz. Tie staigā un čalo pa lielisko „brīvdabas salonu" — Sv. Marka laukumu. Kādas kafejnīcas priekšā spēlē neliels orķestris sarkanās uniformās. Patukša ir tikai slavenā Floriāna kafejnīca, kuŗu apmeklējušas tik daudzas slavenības — Gēte, Bairons, Zorža Sanda, Vāgners u.c. Tās iekšiene atgādina redzētos Venēcijas patriciešu namus: visur zelts, spoguļi, lustras, sienas un griesti noklāti gleznojumiem. Arī veclaicīgajā Venēcijā komūnistu propaganda strādā labi: netāļu no Sv. Marka laukuma jaunieši soļoja garā rindā un kliedza pretamerikāņu saukļus. Dzirdēju, ka pēc tam viņi neglīti aizkāruši grupu amerikāņu kareivju, kas tomēr reaģējuši ļoti labi: skaļi smējušies — un fotografējuši šo skatu.

Lieliska ir Venēcijas jaunā stacija — gaiša, tīra, ar visām iespējamām ērtībām: nevar pat salīdzināt ar Londonas netīrajām un neērtajām stacijām! Ļoti ērts ātrvilciens aizved ceļotāju no Venēcijas uz Romu nepilnu 6 stundu laikā. Nekad nebiju Itālijā redzējusi tik spilgtu, sulīgu zaļumu: tā bija „zaļā Itālija", kuŗai braucu cauri. Uz šī zaļā fona spilgti izcēlās baltos un rožainos ziedos slīgstošie augļu koki.

Roma sagaidīja ar starojošu saules siltumu, pat karstumu. Arī še visur bija ziedi: gar sienām vijās bāli violetās glicīnijas, Spāniešu kāpnies slīka baltu un sārtu ziedu viļņos. Tikai satiksme Romā kļuvusi vēl chaotiskāka un trokšņaināka nekā agrāk: neapskaužami ir iebraucēji-kājāmgājēji un arī autovadītāji. Nav vairs ne vēsts no tās omulības, kādu tūrists varēja baudīt Romā priekškara laikā.

Arī Romā padomju propaganda strādā rosīgi. Venēcijas pilī, kas bija agrāk dučes Musolini rezidence, bija tieši sarīkota liela Krievijas aizvēsturisko piemineklju izstāde. Kā parasti, Pad. savienība arī še lepojās ar svešām spalvām: izstādītie priekšmeti savākti no visas plašās tagadējās padomju imperijas teritorijas, tie saistīti ar kultūrām, kuŗām nav nekāda sakara ar krieviem. Izstādīti arī apkaŗotās reliģijas atribūti — svētbildes. Līdzīgas izstādes bijušas arī Londonā, Cīrichē u.c.

Par Romas skaistumu un ievērojamām vietām esmu rakstījusi agrāk, tādēļ negribu atkārtot to. Manu Romas impresiju aplis nu ir noslēdzies: pirms kaŗa mans pirmais iespaids Romā bija varenā „mūžīgās pilsētas" panorāma no Monte Pincio, saulei rietot; tagad teicu ardievas Romai tai pašā vietā rietošās saules staros.

A. A.

Izmantojiet izdevību līdz š. g. 15. jūnijam sakarā ar 15. maiju
iegādāties
GRĀMATAS DĀVANĀM ar speciālu ATLAIDI
visas 6 zemāk minētās grāmatas par $16..00

A. Rubulis — Latvian Literature $7.00
B. Senkēviča — Zeme un jūs $3.00
P. Aigars — Atkusnis sākās oktobrī $3.90
T. Krūka — Tu debesis turi savās rokās $3.50
T. Krūka — Silaines mežs runā $2.80
Archb. A. Lūsis — Redziet, kāds cilvēks, kāds Dievs $3.25

Kopā $.....
Ja izvēlaties tikai 3 no augšminētām grāmatām, tad atskaitiet 20% ..... $.....
Pievienoju samaksai $16.00 vai Netto $.....
DV GRĀMATNĪCA, 491 College Street, Toronto 4, Ont. Canada
Uzvārds, vārds: .....
Adrese: .....
Paraksts:

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

13. maijā — plkst. 7.30 DV maija balle „Kādreiz maijā" Latviešu namā.

13. maijā — pl. 7 vak. sezonas atklāšanas sarīkojums Tālavā.

14. maijā — pl. 6 vakarā Latviešu namā Latgales latviešu vēsturiskā Rēzeknes kongresa 50 gadu atceres vakars.

21. maijā — pl. 7 vakarā Latviešu namā Vasarsvētku draudzes dievkalpojums; par tematu „Mūžīgā dzīvība" runās D. Mikelsons.

24. maijā — pl. 8 vakarā Latviešu namā reliģiski-ētisku pārdomu vakars; temats „Vesels cilvēks slimā pasaulē"; māc. R. Ekšteins, baritons Pēteris Geistauts un pianiste Marta Tūtere.

27. maijā — pl. 7 vakarā — TLTA sestdienas ģimnazijas izlaiduma akts Sv. Andreja baznīcas sarīk. zālē.

28. maijā — pl. 5 pēcpusdienā Latviešu namā Dr. P. Cirsis no Anglijas referēs par tematu „Personības veidošana".

28. maijā — Pavasara svētki Sidrabenē.

3. jūnijā — pl. 7.30 vak. — Ernas Ošiņas-Bērziņas klasiskās baleta skolas gadskārtējais audzēkņu vakars Bloor Collegiate audit. 1141 Bloor St. W. (pie Dufferin).

24. jūnijā — Jāņu sarīkojums Sidrabenē.

KIČENERA

3. jūnijā — plkst. 7 vakarā viru koŗa „Viesturs" koncerts un „Ceriņu" balle ar karalienes vēlēšanām. Sarīkojums notiek Ungāru kluba telpās, 3 jūdzes ziemeļos no Hespeleras, pie Waterloo - Wellington līdlauka.

Vai esat nokārtojuši abonementu?

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ
491 College Street, Toronto 4, Ont.
Lūdzu sūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ
līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi:
Mr., Mrs., Miss. .....
Adrese: .....
.....
Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $.....
..... abonementa uzsākšanai/pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot)
Paraksts .....
Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.56 par 6 mēn., $16.00 par gadu.

MĒS IESPIEŽAM
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES
VIZĪTKARTES
DOKUMENTUS SIEDRĪBU VAJADZĪBAM
KONCERTU PROGRAMMAS
SARĪKOJUMU BIĻETES
PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
VĒSTUĻU VEIDLAPAS, APLOKŠŅES
GRĀMATAS, ŽURNĀLUS
Labs darbs. — Mērenas cenas.
PASŪTINĀJUMUS LŪDZAM NODOT LAIKUS.
LATVIJA - AMERIKĀ
491 College St., Toronto 4, Ont.
CANADA.
TEL.: 921—7121
CODE 416

Aizsaukts aizsaules ceļos mūsu ilggadējais nodaļas biedrs
HEINRICHS KALNIŅŠ
1967. gada 2. maijā Hamiltonā.
Aprimušas čaklās rokas, —
Apklususi labā sirds! . . .
Sēro HAMILTONAS VANADZĒS un VANAGI

NOSŪTIET NAUDU UZ LATVIJU
Nauda nosūtīta caur
GRAMERCY
tiek izsniegta kā nauda caur ārzemju tirdzniecības banku Maskavā. Jūs esat nodrošināti tikai ar licenzētu firmu pakalpojumiem.
BEZ STARPNIECĪBAS. NAV APSLĒPTU MAKSĀJUMU.
Mums ir 20 gadu pieredze klientu apkalpošanā.
Visi pārvedumi garantēti pilnos apmēros un apdrošināti. Licenzēts pie bankas un apdrošināšanas departamenta. Nodrošināts: ar $20.000.00. Oficiālas USSR kvītis ar saņēmēja parakstu. Piegāde 2 nedēļās. Bez atvilkumiem. Tarifs: 9 rubļi par US $10.00. Nodeva: līdz $30.00 — $2.75, virs $30.00 — 10%.
GRAMERCY SHIPPING, INC.
744 Broad Street, Newark, N. J. USA.

Jaunums-Jaunums-Jaunums
TAGAD JŪS VARAT SAVIEM PIEDERĪGIEM PASŪTINĀT
DZĪVOKLI.
Visas cenas tikai apmēram. Ievākšanās pēc apmēram 18 mēnešiem. Dzīvoklī ieskaitīta: virtuve, vannas istaba, sanitārais stūris, gaitenis un pieliekamais.
Cenas apmēram.
Vienistabu dz. $2550.00
Divistabu dz. $4235.00
Trīsistabu dz. $6050.00
GRAMERCY
118 E 28th Street, New York, 10016.
118 E. 28 St., New York,N.Y.

LATVIJAS KARA INVALIDU SAVIENĪBAS 50 g. JUBILEJAS ZĪMĒ „ROTĀ"
laikā no 27. — 30. maijam notiks 19. divizijas viru salidojums,
KURZEMES CIETOKŠŅA ATCERE un BRĀĻU KAPU PAMATAKMENS iemūrēšana.
SESTDIEN,
27. maijā, plkst. 12 — KAROGU PACELSANA, kam pieslēgsies LKIA ASV un KANADAS valžu kopsēde un SVINĪGĀ SOLIJUMA nodošana VETERĀNU ORGANIZĀCIJU GODA PREZIDIJAM.
Plkst. 4 p.p. — LIELĀ JUNDA, ko pieņems un svētbrīdi vadīs: virsplkv. A. SILGAILIS un māc. V. ROLLE.
Plkst. 6 p.p. — AKTS - KONCERTS (N. Y. draudzes vasaras nometnes jaunajā zālē).
SVĒTKU RUNU TEIKS: LNAK valdes priekšs. J. NIEDRA no Toronto, kam sekos apsveikumi, M. LORBERGS lasīs savas dzejas, deklamācijas u.t.t.
KONCERTĀ UZSTĀSIES: Sk. PRINCE — sopr., A. VĪTOLS — barit., pie klavierēm — Alise DZIRKALE - CENNE, kam „ROTĀ" pieslēgsies SVĒTKU BALLE.
Ieeja: aktā - koncertā un ballē: $2.- no pers. Lāčplēšiem, kaŗa invalidiem un skolu jaunatnei līdz 18 g. — brīva.
SVĒTDIEN,
28. maijā, plkst. 12 notiks BRĀĻU KAPU PAMATAKMENS IEMŪRĒŠANA un SVĒTĪŠANA, ko vadīs arch. A. ĀDAMSONS, E. BANKERS un māc. V. ROLLE. Pamatakmenī tiks iemūrēts to ziedotāju saraksts, kas urnas un kapu vietas būs pieteikuši līdz 27. maijam, rakstot „ROTAS" administrātoram: A. LĪCIS, ELKA PARK, N. Y., 12427, telef. 518-589-9878.
28. un 29. maijā „ROTĀ"
notiks krāsu filmu izrādes par LKIA dzīvi un darbu, kā ari „ROTAS" būvēšanu un KATSKILLU KALNU APSKATE.
„ROTAS" administrācija lūdz telpu rezervēšanu izdarīt ne vēlāk kā līdz 20. maijam, tāpat veterānu organizācijas — pieteikt savus karogus Lielajai jundai. No Toronto uz „ROTU" autobuss atiet 27. maijā agrā rītā un atpakaļ — 28. maija naktī. Vēl dažas vietas brīvas. Tuvāka informācija un pieteikšanās pa tālruni 225-6051 (N. Kaverskis).
Visus ielūdz: LKIA valde ASV un KANADĀ.

Toronto Window MFC Co. Ltd
165 CENTRE ST. E., RICHMOND HILL, ONT.
Piedāvā augstākās kvalitātes alumīnija logus un durvis.
Izdara dažādus logu pārbūvju darbus.
LABS DARBS. MĒRENAS CENAS.
Nesaistošai informācijai zvanīt darbā 889-1471, mājās BA 5-5314.
Edvardam vai Aldonai SPROĢIS

AG ROTAS
A. GUGĀNS
ZELTKALIS
Latviskas rotas bagātīgā krājumā sudrabā un zeltā
Darbnīcā — 25 Moccasin Trail, Don Mills, Ont., tel. 444—4033

PIEDĀVĀJAM AUGSTĀKĀS KVALITĀTES AUTOMAŠĪNAS
CHEVROLET CHEVELLE
CAMARO
OLDSMOBILE CHEVY II
ROBERTSON MOTORS
1515 DANFORTH AVE., TORONTO
Sazinieties ar mūsu firmas latviešu pārstāvi
Hans PLAUDE
Tel. HO 6-1131

JAUNS OF
Palīdzības saiņu sūtī
Tagad arī no KANADAS varat sūtīt draugiem uz LATVIJU p
SPECIĀLĀS ASV DOLARU
(US Dollar certifica
par kuŗām to īpašnieki tiesīgi iepirkt veikalos — Latvijā tādās atrodas Rīgā elropas un no sātelītu valstīm importēt tekstilijas, apģērbus, mājturības priekš
Cenas šajos speciālajos veik vismaz uz pus
Jūsu sūtītais dolars iegūst divkāršu s ietaupāt augstās krievu muitas un c vumus!
Ārpus Rīgas dzīvojošie (ja vēlas) s pasūtināt arī pa pastu pēc piesūtītā ka
NEKĀDAS SŪTĪŠANAS VAI MAKSAS!
Kas darāms, lai šos dolaru
Atsūtiet man sūtītāja un saņēmēja p adresi (lūdzu rakstiet drukātiem burti plūs 9% valūtas starpības segšanai sta laru (visas cenas ir aprēķinātas ameri VARIET SŪTĪT, CIK BIEŽI UN CIK
Piegāde apmēram 4 ned
IZDEVIGS VEIDS, KĀ APSVE DRAUGUS JUBILEJAS GA
Pasūtinait Kanadā: V. KĀRK Sudbury, Ontario.
Pārstāvis Intertrade Express
Pieņemu arī pārtikas saiņu pasūtinājun tavām Eiropā, kā arī tekstiliju, apģēr ITALIJAS NAILONA LIETUS MĒTEĻ sūtinājumus.
Iespējams arī samaksāt visus ma par krievu ražotām auto mašīnām, r aparātiem, divritepiem, ledus skapjiem PIEPRASIET CENR

AUSTRA Š
DĀMU FRIZIERS
737 Bloor St., W., pie Grace, T

A. EGLĪTIS — TV
17" — $ 8.- mēn
21" — $ 9.- mēn
23" — $10.- mēn
161A Roncesvalles Ave., Toro

KAS? KUR? KO? TORO

BROADVIEW DELIKA
105 DANFORTH AVE
Tel.: HO 5-9905. AUS

Ādolfa Kristapsona gaļas un desu veikals - darbnīca
1095 QUEEN ST. E.

Pavasara delikatešu veikals un konditoreja
361 RONCESVALLES AVE.

Diplom
789-1511
Alfred Stikuts Realtor
A.
2889 Duf

BĒRZIŅŠ Realty Ltd.
Arno
316 Harbo
NEKUSTAMI ĪPAŠUMI — visos pilsēt
APDROŠINĀŠANA — auto, mēbeles, n
OBLIGĀCIJAS — māju un auto aizde
NOTĀRS — līgumi, norakstī, tulko

O. J. PUKĪTIS,
ADVOKĀTS un NO
Tālrunis 364—9276
885 Du
Tor

Everlast Heating Co.
Ieriko jaunas un labo vecas gāzes ur
tpašn. A. RASA.

CREST FLORISTS
587 MOUNT PLEASANT RD. (pie
Ziedi katrai vajadzībai. A. Nu un G. Tiltiņa gle
Latviskās rotas lietas.

BOUCK, HETHERINGTON, FAL
BARRISTERS and SO
tel. 863—4451

KRĀSU UN MELN
attīstīšana palie
citi darbi izcilus
BENJAMIŅA FILM
247 Richmond St.
Tel. 363—6496

ĒRCIET PASI SAVUS IPAŠUMUS!

– **Pharmacy:** atsevišķs 5-istabu dubultour.galovs ar izbūvētu telpu un bāru pagrāts iebraucamais ceļš un garāža. Cena iemaksa $5,000.

Z GALVINIEKIEM UZ 6 GADIEM UZ JAS LIELĀ IZVELĒ VISĀ PILSETĀ.

gadējais nodaļas biedrs

KALNIŅŠ

maijā Hamiltonā.

ro HAMILTONAS VANADZES un VANAGI

TVIJAS KARA IDU SAVIENĪBAS JUBILEJAS ZĪMĒ „ROTĀ“

0. maijam notiks 19. divizijas vīru salidojums, MES CIETOKSŅA ATCERE un PU PAMATAKMENS iemūrēšana.

SESTDIEN,

12 — KAROGU PACELŠANA, kam pieslēgsies ANADAS valžu kopsēde un SVINIGĀ SOLI- VETERĀNU ORGANIZĀCIJU GODA PRE-

LIELĀ JUNDA, ko pieņems un svētbrīdi vaSILGAILIS un māc. V. ROLLE.

AKTS - KONCERTS (N. Y. draudzes vasaras ā zālē).

RUNU TEIKS: LNAK valdes priekšs.

no Toronto, kam sekos apsveikumi, M.

S lasīs savas dzejas, deklamācijas u.t.t.

ZSTĀSIES: Sk. PRINCE — sopr., A. VITOLS lavierēm — Alise DZIRKALE - CENNE, kam sies SVĒTKU BALLE.

koncertā un ballē: $2.- no pers. Lāčplēšiem, un skolu jaunatnei līdz 18 g. — brīva.

SVĒTDIEN,

12 notiks BRĀLU KAPU PAMATAKMENS un SVĒTĪŠANA, ko vadīs arch. A. ĀDAMKERS un māc. V. ROLLE. Pamatakmenī tiks otāju saraksts, kas urnas un kapu vietas būs 7. maijam, rakstot „ROTAS" administrātoram: PARK, N. Y., 12427, telef. 518-589-9878.

28. un 29. maijā „ROTĀ"

mu izrādes par LĪIA dzīvi un darbu, kā arī anu un KATSKILLU KALNU APSKATE.

inistrācija lūdz telpu rezervēšanu izdarīt ne maijam, tāpat veterānu organizācijas — pieogus Lielajai jundai. No Toronto uz „ROTU" 7. maijā agrā rītā un atpakaļ — 28. maija nakas brīvas. Tuvāka informācija un pieteikšanās 051 (N. Kaverskis).

Visus ielūdz: LIKIA valde ASV un KANADĀ.

Window MFC Co. Ltd

E ST. E., RICHMOND HILL, ONT.

kās kvalitātes alumīnija logus un durvis.

a dažādus logu pārbūvju darbus.

MĒRENAS CENAS.

Nesaistošai informācijai zvanīt

889-1471, mājās BA 5-5314.

n vai Aldonai SPROĢIS

A. GUGĀNS

ZELTKALIS

Latviskas rotas bagātīgā krājumā sudrabā un zeltā

Darbnīcā — 25 Moccasin Trail, Don Mills, Ont., tel. 444—4033

TOMAŠINAS

VELLE

O

EVY II

S

LAUDE

6-1131

JAUNS OFICIĀLI

Palīdzības saiņu sūtītājiem.

Tagad arī no KANADAS varat sūtīt saviem radiem un draugiem uz LATVIJU praktiskās

SPECIĀLĀS ASV DOLARU APLIECĪBAS

(US Dollar certificate)

par kurām to īpašnieki tiesīgi iepirkties speciālajos dolaru veikalos — Latvijā tāds atrodas Rīgā — amerikāņu, Rietumeiropas un no satelītu valstīm importētas preces, kā pārtiku, tekstilijas, apģērbus, mājturības priekšmetus utt.

Cenas šajos speciālajos veikalos samazinātas vismaz uz pusi!

Jūsu sūtītais dolars iegūst divkāršu spēju pirkt, kā arī Jūs ietaupāt augstās krievu muitas un citus pārsūtīšanas izdevumus!

Ārpus Rīgas dzīvojošie (ja vēlas) sev vēlamās mantas var pasūtināt arī pa pastu pēc piesūtītā kataloga.

NEKĀDAS SŪTĪŠANAS VAI PAKALPOJUMU MAKSAS!

Kas darāms, lai šos dolarus nosūtītu?

Atsūtiet man sūtītāja un saņēmēja pilnu vārdu un uzvārdu, adresi (lūdzu rakstiet drukātiem burtiem) un vēlamo summu plūs 9% valūtas starpības segšanai starp USA un Kanadas dolaru (visas cenas ir aprēķinātas amerikāņu dolaros).

VARIET SŪTĪT, CIK BIEŽI UN CIK DAUDZ VĒLATIES!

Piegāde apmēram 4 nedēļu laikā.

IZDEVIGS VEIDS, KĀ APSVEIKT RADUS UN DRAUGUS JUBILEJAS GADIJUMOS!

Pasūtināit Kanadā: V. KĀRKLIŅŠ, 136 Lourdes St. Sudbury, Ontario.

Pārstāvis Intertrade Express Corp. New York.

Pieņemu arī pārtikas saiņu pasūtinājumus no amerikāņu noliktavām Eiropā, kā arī tekstiliju, apģērbu utt. un POPULĀRO ITALIJAS NAILONA LIETUS MĒTEĻU (divi par $36.30) pasūtinājumus.

Iespējams arī samaksāt visus maksājumus šeit Kanadā par krievu ražotām auto mašīnām, motocikliem, televīzijas aparātiem, divriteņiem, ledus skapjiem, klavierēm u.t.t.

PIEPRASIET CENRĀŽUS!

AUSTRA ŠMITS

DĀMU FRIZIERSALONS

737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto, LE 5-6792

A. EGLITIS — TV RENTAL

17" — $ 8.- mēnesī
21" — $ 9.- mēnesī
23" — $10.- mēnesī

161A Roncesvalles Ave., Toronto, tel. LE 7-1401

KAS? KUR? KO? TORONTO

BROADVIEW DELIKATEŠU veikals

105 DANFORTH AVE. (pie Broadview).

Tel.: HO 5-9905. AUSMA MIĶELSONS.

Ādolfa Kristapsona gaļas un desu veikals - darbnīca HO 6-5152

1095 QUEEN ST. E.

Pavasara delikatešu veikals un konditoreja LE 1-7353

361 RONCESVALLES AVE. Īpašnieks ST. ČUKULS

Alfred Stikuts Realtor 789-1511

Diplomēts Kanadas Realtoru Institūta biedrs

A. STIKUTS, FRI.

2889 Dufferin St. 789-3949

BĒRZIŅS Realty Ltd. Arnolds Bērziņš 916 Harbord St. LE 4-8447

NEKUSTAMI ĪPAŠUMI — visos pilsētas rajonos.
APDROŠINĀŠANA — auto, mēbeles, mājas un dzīvību.
OBLIGĀCIJAS — māju un auto aizdevumi.
NOTĀRS — līgumi, noraksti, tulkojumi.

O. J. PUĶĪTIS, B.A., LL.B.

ADVOKĀTS un NOTĀRS

Tālrunis 364—9276

885 Dundas Street West Toronto 3, Ontario

Everlast Heating Co. 463-3613

Ierīko jaunas un labo vecas gāzes un eļļas apkures ierīces.

īpašn. A. RASA. Tālr. mājās 465-5317

CREST FLORISTS HU 7-0491

567 MOUNT PLEASANT RD. (pie Belsize Dr.)

Ziedi katrai vajadzībai. A. Nuliša, V. Reinholda un G. Tiltiņa gleznas.

Latviskās rotas lietas. ELMĀRA GULBIS

BOUCK, HETHERINGTON, FALLIS, TRIVETT & PARK

BARRISTERS and SOLICITORS

365 Bay Street, Toronto

tel. 863—4451

KRĀSU UN MELNBALTĀS FILMAS

attīstīšana · palielinājumi · duplikāti · citi darbi · izcilus kvalitāte · atlaide

BENJAMIŅA FILMU LABORATORIJA
247 Richmond St. E., Toronto 2, Ont.
Tel. 363—6496

KONCERTS SKAŅU PLATĒ

15 PATRIOTISKAS un LATVIEŠU DZIESMAS IEDZIEDĀJUSI

SKAIDRĪTE PRINCE, soprāns

pie klavierēm: *Anatolijs BĒRZKALNS*

Plati „ES DZIEDĀŠU PAR TEVI, TĒVU ZEMĒ" izdevusi LATVIEŠU KARA INVALIDU APVIENĪBA.

Skaņu plati „ES DZIEDĀŠU PAR TEVI, TĒVU ZEMĒ" var dabūt arī DV grāmatnīcā TORONTO.

Cena $5.00 plūs 5% PST.

INTERIORS

by AUSEKLIS JANSONS

Paklāji — vietējie un importētie
Aizkari — Mēbeles — tīka vai vaļrieksta koka — Eļļas gleznas

2912 DANFORTH AVE., TORONTO 13

telefons 698-1469

ZIGFRIDS ART POTTERY

ZIGFRĪDS JURŠEVSKIS

KERAMIKAS DARBNĪCA - SALONS

1425A BLOOR ST., W., TORONTO. TEL. LE 6-8183

Vienu bloku uz austrumiem no Dundas West pazemja pieturas

Piedāvā LATVISKU, MODERNU KERAMIKU un citus LIETIŠĶAS MĀKSLAS ZSTRĀDĀJUMUS.

Turpat dabūjami BILŽU LOGATI.

We have a permanent position for a miscellaneous metal shop Foreman. Knowledge in blue print reading, layout, setting and welding is essential.

Box. No. 281 „Latvija Amerikā".

Atstājiet savas krāsainās un melnbaltās filmas attīstīšanai un kopēšanai

DV Grāmatnīcā, 491 College St., Toronto 4, Ont.

Dāviniet sveštautiešiem

Prof. Alekša Rubuļa

LATVIAN LITERATURE

lai palīdzētu popularizēt Latvijas vārdu

Cena $ 7.00

Dabūjama

DV grāmatnīcā

491 College St., Toronto 4, Ont.

kā arī visās lielākās grāmatnīcās brīvajā pasaulē.

ARTURS ZUTIS, B. A.

ADVOKĀTS un NOTĀRS

Tel. EM 6—5946
Suite 545
17 Queen Street E.,
Toronto 1, Ontario.

Ir **liela** starpība **apdrošināšanā**

VALD. BEBRIS

Rūpējas par jūsu drošību jau 16 gadu

PL 9-0266.

LATVIEŠU NAMS

izīrē telpas

sarīkojumiem un viesībām

Birojs atvērts katru dienu no pl. 11—1 p.p. un 6—8 vak.

Sestd. no pl. 11—1 p.p. un 4—6 vak.

Uz vēlēšanos nama dāmu komiteja rīko arī godību galdus.

TELEFONS 922—2931
491 College St. Toronto.

EZERKALNOS

54 jūdzes no Montrealas

IZĪRĒJAMA VASARNICA KĀ ARI DZĪVOKLIS PILSETĀ

jūlija mēnesim — cena $60.00 nedēļā. Tuvākai informācijai zvanīt Toronto, 536-5235.

PĀRDODAMI

Zemgales - Rozīšu

BRUNČI.

Zvanīt Toronto

762-6285

DĀVANU SAIŅI

uz Baltijas valstīm, Ukrainu un Padomju Savienību.

Mēs nosūtām pārtikas saiņus līdz 33 mārciņām.

Lūdzu pieprasiet mūsu katalogu.

Bezmuitas dāvanas: Automobiļi, ledusskapji, veļas mazgājamās mašīnas, šujammašīnas, motocikleti, velosipedi, televizijas aparāti, foto aparāti u. c.

Mēs arī pārsūtām jūsu pakotos saiņus līdz 17¾ mārc netto. Šie saiņīši ir pilnīgi apdrošināti.

Mūsu veikalē ir daudzas un dažādas mantas piemērotas saiņiešiem.

Ārpus Toronto dzīvojošie klienti, sūtiet savus pasūtinājumus un saiņīšus ar ekspresu vai pastu mums tālākai nosūtīšanai. Samaksu nokārtosiet vēlāk pēc mūsu paziņojuma saņemšanas. Lietuviešu uzņēmums.

BALTIC EXPORTING CO.

480 Roncesvalles Avenue, Toronto 3, Ont.

Tel. 531-3098

Mūžīgā mierā aizgājis mūsu mīļais

Donats Valainis

dzimis 1904. gada 10. decembrī Aglonā,
miris 1967. gada 1. maijā Davenportā, Iowa.

Es slavēju, Tevi, Kungs,
Nu vysas sirds: —
Eņģeļu priškā
Es dzīsmes dzīžu. (Ps. 137)

SĒRO: —

MĀTE, SIEVA, DĒLI, VEDEKLA, MAZBĒRNI, MEITA, ZNOTS UN MĀSA AR ĢIMENI.

Mūsu biedrs

JĀNIS GULBIS

miris 1967. gada 21. aprīlī St. Catharines, Kanadā

Kanadas DV bēru fonds

Mūsu ilggadīgais draudzes darbinieks un pērminderis

Heinrichs Kalniņš

dzimis 1883. gada 24. maijā Kauguru pagastā,
miris 1967. gada 2. maijā Hamiltonā.

Viņu pateicībā piemin

LATVIEŠU EV.-LUT. KRISTUS DRAUDZE HAMILTONĀ

„Labo cīņu es esmu izcīnījis, skrējienu esmu pabeidzis, ticību esmu turējis, atliek man tikai saņemt taisnības vainagu." (II Timot. vēst. 4. p. 7, 8.)

Heinrichs Kalniņš

dzimis 1883. gada 25. maijā,
miris 1967. gada 2. maijā.

Sv. Andreja ev.-lut. latviešu draudzes Toronto Palīdzības fonds.

PĀRSŪTĀM **naudu uz LATVIJU**

US $10.- pret 9 jaunie rubļiem Sūtīšanas izdevumi $3.50 līdz $35.-, pārējām summām 10%. Saņemšana 14—21 dienu laikā. Sūtījumi apdrošināti.

DV SAIŅU NODAĻA,
491 College St., Toronto 4, Ont.

NOTĀRS

OSKARS PERRO

pieņem klientus katrā laikā iepriekš pieteicoties pa tālr. LE 5-5555, Toronto

Esto 1874

Turner & Porter

APBEDĪŠANAS BIROJS

Roncesvalles Chapel
436 Roncesvalles Ave.
LE 3-7954
Yorke Chapel
2357 Bloor St. W
RO 7-3153
Parkošana abās bēru mājās.

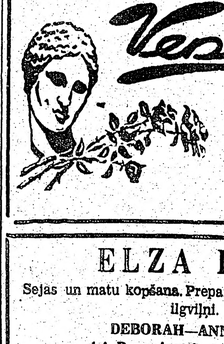

PUĶU VEIKALS

Ziedi un ziedu sakārtojumi visām vajadzībām.

Piegādā Lielotoronto robežās un pārsūta uz visām pilsētām brīvajā pasaulē. 231 Roncesvalles Ave., tālr. LE 4—4645, Toronto, pēc darba LE 3—4037.

A. PUTNIŅS

ELZA PĒRKONE

Sejas un matu kopšana. Preparāti. Matu veidošana, krāsošana, ilgvilņi. Ik dienas.

DEBORAH—ANN'S Beauty Salon
1 A Browning Ave., HO 8—5198, Toronto.

VALDE

LATVISKAS ROTAS
DIMANTI - PULKSTEŅI
Zeltkales

Aldonas KIVLENIEKS

VEIKALĀ UN DARBNĪCĀ 964½ Bloor St. W., Toronto 4 Ont., tālr. 533—2837 Fautiešiem atlaide

ROSAR-MORRISON FUNERAL HOME LTD.

TELEPHONE 924-1408 • 467 SHERBOURNE STREET, TORONTO 5 ONTARIO

RŪPĪGA UN SMALKJŪTĪGA

APBEDĪŠANAS CEREMONIJU

IZKĀRTOŠANA

UNO MANKIN REALTOR
Member Toronto Real Estate Board Ont. Association of Real Estate Boards.
KONST. KĀRKLIŅŠ
Pārstāvis
392 Danforth Ave., Toronto 6
Birojā HO 1-1114 mājās 691-3873

Donforth — Broadview: 6 istabu atsevišķa dubultķieģeļu māja, ūdens - eļļas apkure, moderna virtuve, vannas istaba, privāts iebraucamais ceļš un garāža. Izdevīgs pirkums. Iemaksa $3.500.

Coxwell — Gerrard: 4 istabu atsevišķs bungalovs, eļļas apkure, moderna virtuve, vannas istaba, parkošanas iespējas. Īpašums labā stāvoklī. Cena $15.900.

East York: 7 istabu atsevišķa dubultķieģeļu māja, eļļas apkure, moderna virtuve, vannas istaba, privāts iebraucamais ceļš un garāža. Cena $19.000.

SAGĀDĀJAM ĪPAŠUMUS IEMAKSĀM KĀ ARĪ ĶĪLAM OBLIGĀCIJAS BEZ ATLIDZĪBAS

SPORTS

VĒL PAR „REKORDIEM" TENISĀ

Viens no lielākajiem notikumiem pasaules tenisā ir sacensības par Dēvisa kausu, kuŗās iedalītas dažādās joslās, spēlē visas labākās tenisa nācijas, t. i. atsevišķu valstu vīriešu vienības.

Lielākais līdz šim sasniegtais punktu skaits Dēvisa kausa izcīņas vienspēlēs (vienību sacensību ietvaros) ir 78. Tas sasniegts 1948. gadā: kad starpzonu finālspēlē Bostonā J. Drobnijs (Čehoslovakija) pārsēja A. Kvistu (Austrālija) ar 6 — 8, 3 — 6, 18 — 16, 6 — 3, 7 — 5 rezultātu. Lielākais kopīgais punktu skaits vienā setā šai kausa izcīņā savukārt ir 43, sasniegts 1957. gadā Montrealā, kad Brazilija un Izraēla sacentās divspēlē. Turpretim līdz panāktais lielākais punktu skaits dubultspēlē ir 81, ko 1923. gada 1. septembrī Forest-hillā (ASV) iespēja amerikāņi Tildens un Viljams, pieveicot austrāliešus Andersonu un Hēku ar 17 — 15, 11 — 13, 2 — 6, 6 — 3, 6—2. Vēlāk šo sasniegumu Eiropas joslas 3. kārtas spēlēs Varšavā 1950. gadā atkārtoja īri Hakets un Merfijs, uzvarot poļus Skonecki un Čitrovski ar 10 — 8, 8 — 10, 12 — 14, 7 — 5, 6 — 1.

Divains gadījums, kas savā ziņā arī ir „rekords", saistās ar Dr. J. C. Gregoriju. Viņš Dēvisa kausa izcīņā pirmo reizi pārstāvēja Anglijas krāsās 1926. gadā, tad atkal pēc 26 gadiem (1952. gadā), kad izlases vienībā paredzētais Peišs bija savainots. Pārī ar Mortramu viņš piecos setos panāca uzvaru pret saviem dienvidslavu pretiniekiem Belgradē.

Gaŗākā Dēvisa kausa sacensība notikusi 1946. gadā Parīzē, kad Dienvidslavija zaudēja abas pirmās vienspēles 5 setos, tad 5 setos uzvarēja dubultspēli un nobeigumā tāpat 5 setos arī abas atlikušās vienspēles. Kopīgais punktu skaits sanāca 261... Turpretim īsākā spēkošanās norisinājās 1931. gadā, kad Aŗģentīna pārspēja Paragvaju ar 5 — 0 rezultātu, zaudējot tikai 15 punktu. Tai pašā gadā Aŗģentīna ar 5 — 0 pievēlca arī Urugvaju, atkal zaudējot tikai 15 punktu.

Visvairāk savu valsti Dēvisa kausa sacensībās pārstāvējis vācietis Gotfrīds fon Krams, kas laikā no 1932. — 1953. gadam spēlējis pavisam 102 atsevišķas spēles, no tām uzvarot 82.

(Nobeigums nāk. numurā)

MASKAVA TIRGOJAS AR LATVIJAS MONETĀM

Divas ziņas no pasaules izstādes Montrealā, kuŗas ne vien interesantas katram latvietim, bet liek mums arī padomāt par paradoksiem, ar kuŗiem visai biežī jāsastopas mūsdienu pasaulē:

Populārais Etiopijas (mēs šo zemi labāk pazīstam kā Abesīniju) karalis Haile Selasī bija pirmais no 60 valstu valdniekiem vai valdību galvām, kas jau drīz pēc atklāšanas apmeklēja pasaules izstādi Montrealā. Pašreiz 74 gadu vecais Āfrikas monarchs ar Kanadu iepazīstas jau kopš 26. aprīļa, bet oficiālā vizītē Otavā ieradās 1. maijā, kur Etiopijas imperātoru ar karalisku godu sagaidīja Kanadas ģenerālgubernātors R. Mičeners, ministru prezidents Pīrsons un citi valdības locekļi. Dienu vēlāk Haile Selasī piedalījās Etiopijas nacionālajā dienā pasaules izstādes sarīkojumu ietvaros un rīkoja īpašu pieņemšanu diplomātiskajam un konsulārajam korpusam, kuŗā bija aicināts arī Latvijas konsuls Montrealā V. Tomsons.

Turpretim Pad. savienība savā paviljonā pasaules izstādē tirgojas ar neatkarīgās Latvijas sudraba monētām — viena, divu un piecu latu gabaliem... Par šo Maskavas jauno cenšanos nostādīt okupēto Latviju par legālu Pad. savienības sastāvdaļu, ar kuŗas kādreizējo naudu var tikpat brīvi tirgoties kā ar cara Krievijas zelta rubļiem, jau pirms izstādes atklāšanas ziņoja amerikāņu numizmatikas nedēļlaikraksts „Coin World" savā 26. aprīļa numurā. Laikraksts ziņo, ka izstādes apmeklētājiem krievi piedāvā pirkšanai Latvijas 1 lata 1924. gada, 2 latu 1925. gada un 5 latu 1929., 1931. un 1932. gada kalumus, kuŗus katrs ieinteresētais vergu imperijas paviljona apmeklētājs var iegādāties reizē ar cara zelta monētām un tādiem vareniem suvenīriem kā zelta medaļām, kas izdotas par godu Ļeņinam, Dostojevskim un padomju kosmonautiem. Ir tiešām ciniska rīcība atklāti tirgoties ar nolaupītām vērtībām, bet Kremlim tieši cinisms ir rakstura īpašība. Piedevām, pārdodot Latvijas monētas, kuŗām vairs tikai sudraba vērtība, Maskava iegūst ne vien tik ļoti kārotos dolarus, bet arī krietni nopelna. Vēl piezīmējams, ka — pēc Latviešu filatelistu apvienības numizmatikas nozares vadītāja R. Zālamana rīcībā esošajām ziņām — **Pad. savienība**, 1941. gada jūlijā atkāpjoties no Latvijas territorijas, aizvedusi līdz neatkarīgās Latvijas sudraba monētas 11,3 milj. latu vērtībā.

N. V.

PILNĪGI GARANTĒTA
Naudu uz Latviju
US dolaru kuponi Vneshposyltorg Dolaru veikaliem, par kuŗiem jūs esat daudz dzirdējuši. Jūsu piederīgie var izvēlēties labākos amerikāņu, Rietumeiropas un vietējos ražojumus, kā pārtiku, tekstilijas, apģērbus, mājsaimniecības priekšmetus un daudzas citas lietas.
U.S. dolaru certifikati vērti divreiz tik daudz kā nauda rubļos. Cenas speciālos dolaru veikalos ir samazinātas par pusi.
Dolaru veikali atrodas daudzās lielās pilsētās. Kur nav dolaru veikalu, saņēmējs var dabūt to pašu preci pa pastu.
Nekāda sūtīšanas maksa.
Par šo pakalpojumu nav jāmaksā ne saņēmējam, ne sūtītājam, jo izdevumus samaksā Vneshposyltorg. Nekādi ierobežojumi, var sūtīt katru sumu un cik bieži jūs vēlaties.
Pasūtiniet tikai caur
INTERTRADE Express Corp.
125 EAST 23rd ST.
NEW YORK, N. Y., 10010
Pieprasiet brīvo katalogu.
Pieprasiet mūsu jaunāko cenrādi speciāliem dolaru veikaliem.

NATO spēki kļūst vājāki

Pēdējo pāris gadu laikā NATO valstu saimē notikušas dažādas pārmaiņas, bet nevar teikt, ka tās būtu norisinājušās pozitīvā virzienā. Turcija nenoliedzami kļuvusi daudz draudzīgāka ar Pad. savienību un vēsāka pret ASV. Nesenās politiskās pārmaiņas Grieķijā padarījušas tās nozīmi daudz nenoteiktāku. Francija no NATO militārās kopības izstājusies. No Francijas izvākti visi sabiedroto bruņotie spēki, arī NATO militārā virspavēlniecība. Savā ziņā plauku kopības prestižam devusi arī Rietumvācijas liegšanās segt ASV un Anglijas prasītos izdevumus abu valstu armiju uzturēšanai Rietumvācijā. Domstarpību rezultātā, Bonnas valdībai nepiekāpjoties, ASV no Rietumvācijas atvilks 34.000, bet Anglija 8000 karavīru, reizē ar to vēl vairāk mazinot NATO militāro spēku.

Amerikāņi domā, ka par militāro līdzsvaru Eiropā pašreiz nav jāuztraucas, jo attieksmes ar Pad. savienību ievirzījušās stabilā miermīlīgas koeksistences periodā. Bez tam krievi pārāk aizņemti savās nesaskaņās ar sarkano Ķīnu, lai varētu atļauties militārus draudus Eiropā.

Nule Parīzē uz sarunām sabrauca 14 NATO valstu aizsardzības ministri, ka nolēma, ka aliansei padoto diviziju skaits samazināms no 30 uz 20. Lēnums interesants tai ziņā, ka savā laikā iecerētā 30 diviziju robeža nekad nav sasniegta: organizācijai nekad nav bijis vairāk par 20 divizijām... Aizsardzības ministri atzina, ka Rietumeiropai tiešas militāras briesmas no Pad. savienības nedraud, bet Grieķija un Turcija rada atsegtu spārna problēmu, jo abas valstis padotas padomju militāram spiedienam.

Pret komūnismu NATO turpmāk ieņems daudz noteiktāku nostāju, neapmierinoties vairs tikai ar militāru gatavību, bet atbildot arī uz politiskajiem drīzieniem.

Pārliecība par Pad. savienības miera gribu ir tik liela, ka iespējama pat vēl lielāka sabiedroto spēku samazināšana Rietumeiropā, krizes gadījumā paļaujoties uz masveidīgu gaisa tiltu iespējām. Bet savā pārliecībā par Pad. savienības miermīlīgo politiku NATO valstu ministri atstājuši dažus nopietnus jautājumus neatbildētus, vismaz nepublicētus. Tā, piemēram, jau ilgāku laiku nekas vairs nav dzirdēts par domstarpībām starp Pad. savienību un sarkano Ķīnu. Kamēr krievi varbūt vairs nav saistīti ar akūtām briesmām Tālajos austrumos, amerikāņi Vietnamā iestiguši uz ilgāku laiku, atstājot Eiropā daudz lielāku rīcības brīvību Maskavai nekā sabiedrotajiem.

Ar bārddzini uz Grieķiju

Grieķijas militārā junta izdevusi veselu virkni jaunu likumu, sākot ar reliģiju līdz tūrismam un īsiem svārkiem meitenēm. Pārsteidzošā gājienā militārā junta burtiski pārņēmusi savās rokās arī visu pareizticīgās baznīcas vadību. Karalis šo likumu vēl nav apstiprinājis. Var tikai sagaidīt, ka tas radīs jaunus asumus starp monarchiju un militāristiem.

Militārā junta, cik zināms, no apcietinājuma atbrīvojusi agrāko ministru prezidentu Papandreosu, bet viņa dēls Andreas tagad apvainots sazvērestības gatavošanā (mēģinājumā pārņemt armijas vadību savās un citu kreiso elementu rokās), un viņam draud 20 gadu ilgs cietumsods.

Tūrisma sezona ir jau pie durvīm, un militārā junta nolēmusi, ka Grieķija vairs nebūs trūcīgo tūristu Meka. Ja kāds tūrists grib pavadīt Grieķijā 10 dienu, tam kabatā jābūt vismaz 80 dolariem. Īsi sakot: jo vairāk uzturēšanās dienu, jo vairāk dolaru. Likums gan neparedz, ka šie dolari Grieķijā noteikti arī jāizdod.

Bārdaiņus, garmašus un bītņikus vispār Grieķijā neielaidīs: lidlaukos un pie robežas pārejām būs iekārtotas frizētavas, kas gādās par ielaižamo tūristu pieklājīgu izskatu. Uzturēšanās laikā Grieķijā bārdas audzināšana vairs nav atļauta. Uz pašiem grieķiem tas vēl neattiecas, bet skolu meitenēm īsō kleitiņu valkāšana ar likumu jau aizliegta.

PAVASARA BALLĒ „KĀDREIZ MAIJĀ" TORONTO,
kuŗu vietējā DV nodaļa rīko 13. maijā plkst. 8 vakarā Latviešu namā, apmeklētājus ar dziesmām iepriecinās Hamiltonas jaunatnes pulciņa Rota meiteņu kvintets: priekšā no kreisās — Inga Baumane, kvinteta vadītāja Alma Skudra-Kārkliņa un Skaidrīte Darkēvica; aizmugurē — Dace Kārkliņa, Māra Ezerkalne, Daiņa Trinīte un Ilze Intenberga.

ASV atklāj militāru noslēpumu

No ASV sarunām ar Pad. savienību par starpkontinentālo raķešu un pretraķešu skaita samazināšanu nekas nav iznācis. Pirms sarunu sākuma Pad. savienība lielījās ar savas sistēmas lieliskumu, apgalvojot, ka Maskava jau tagad esot droša no raķešuzbrukuma un ka to pašu drīz varēšot teikt par visām lielākajām pilsētām. Krievu skaļuma periodā amerikāņi klusēja. Viņiem bija savi plāni attieksmē uz starpkontinentālo raķešu izlicināšanas sistēmām, bet par tiem daudz nerunāja. Amerikāņi patiešām cerēja uz sekmīgām sarunām ar Pad. savienību, cerēja arī, ka nebūs jāiegulda neskaitāmi biljoni ASV pilsētu aizsardzības izveidošanai. Tomēr šīs cerības nav piepildījušās.

No Vašingtonas ziņo, ka Pentagons atklājis jaunu ieroču sistēmu ienaidnieka raķešu iznīcināšanai. Kamēr padomju sistēmai nepieciešams tiešs trāpījums, amerikāņu sistēma paļausies uz atomeksplozijā radītiem Rentgena stariem, ar kuŗiem iespējams piesātināt plašu gaisa telpu. Amerikāņu pretraķete būs jāizšauj tikai aptuveni ienaidnieka raķetes virzienā. Amerikāņu aizsardzības sistēma, kā no militārā, tā arī zinātniskā viedokļa raugoties, ir kaut kas pavisam jauns. Pad. savienībai būs iespējams pārliecināties, ka tā gan uz īsu laiku aizsteigusies amerikāņiem priekšā, bet, kad pēdējie būs izveidojuši savu aizsardzības tīklu, krievu tiešo trāpījumu metode — nebūt ne simtprocentīgi droša — jau piederēs pagātnei.

„NEEJIET KUBAS PAVILJONĀ!"

Krāsainiem logiem pieblīvētais Kubas ģeometrisko kastīšu komplekss pasaules izstādē Montrealā izvērtles par vienu no vislielākajiem uzmanības centriem. Attieksmē uz Kubas paviljonu sagaida divas lietas: pirmkārt, ka tas sabruks pats no sevis, cilvēka rokai nemaz nepieskaŗoties; otrkārt, ka Kubas nacionālisti to kādu dienu „uzspers gaisā", jo 26. jūlijs, oficiālā Kastro revolūcijas diena, vairs nav pārāk tālu. Šai datumā, kad izstādē notiks Kubas diena, Montrealā gaida ierodamies kā ministru prezidentu Kastro, tā prezidentu Dortikosu. Kas tā būtu par triumfa dienu nacionālistu vadonim Rivero, ja kopā ar paviljonu izdotos likvidēt arī Kastro!... Jau kopš izstādes atklāšanas brīža Rivero bridinājis apmeklētājus Kubas paviljonā neiet. Paviljona apmeklēšana ir katra personīgs risks, jo Rivero Kubas paviljonam pareģo tikai īslaicīgu eksistenci, uzsverot, ka paviljons izstādes nobeiguma dienu nekādā gadījumā nesagaidīs...

Tā Kubas paviljons izstādē ir visvairāk apsargātais. Pie tā redzami ne tikai izstādes policisti, bet arī drūmi vīri ar platmalainām cepurēm no kādreiz priecīgās salas, kas visu savu paviljonu izveidojusi baltmelnā kustīgā Kastro revolūcijas propagandas kampaņā.

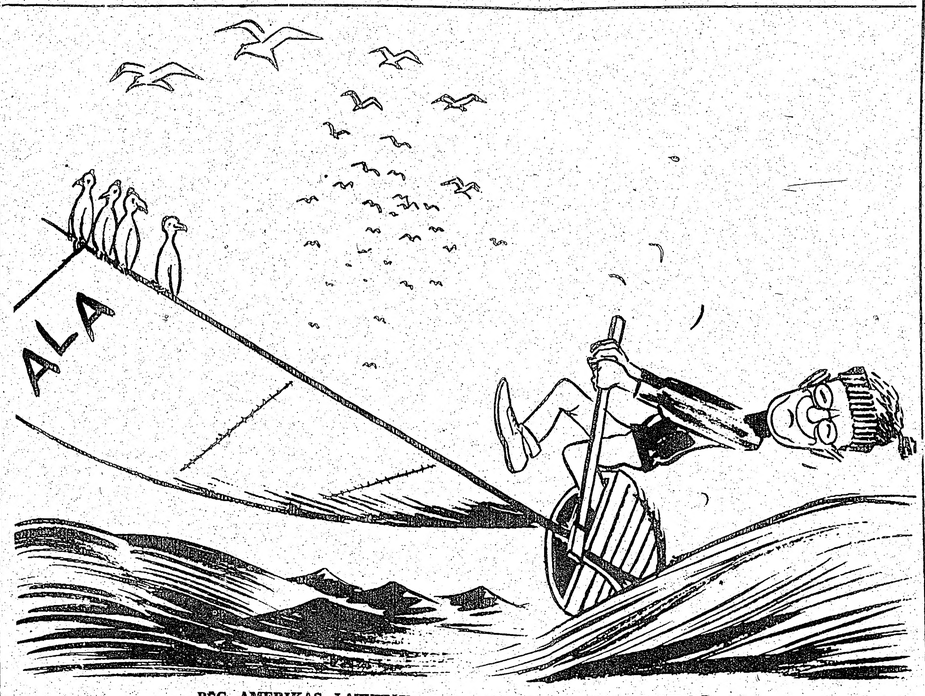

PĒC AMERIKAS LATVIEŠU APVIENĪBAS KONGRESA KLĪVLENDĀ
— Liekas, ka šī sezona būs pārs teigumiem bagāta! Edj Keiša karikatūra

AKTUĀLAIS KANADĀ

★ Mirušais Kanadas ģenerālgubernātors Vanjē tagad guldīts beidzamā atdusas vietā blakus Citadeles kapličai. Tādu vēlēšanos bija izteicis pats ģenerālgubernātors. Šajās otrās bērēs piedalījās arī nelaika atraitne ar pieciem bērniem, no kuŗiem viens dēls ir mūks, jaunais ģenerālgubernātors Mičeners, ministru prezidents Pīrsons un daudzas citas prominences. Pēc meses atskanēja 21 lielgabala salūta šāviens. Šķirstu klāja Kanadas karogs, uz tā bija novietota ģenerāļa cepure, zobens un baltu ziedu puškis no ģimenes. Arī Anglijas karaliene bija sūtījusi vainagu. Zārku iegremdēja zemē tikai vēlāk pēcpusdienā bez jebkādas ceremonijas.

★ Ziemeļetobiko sabiedrisko organizāciju vadība bija pulcējusies, lai pārrunātu, kā cīnīties pret pieaugošajām jauniešu noziedzībām un ārlaulību dzimstību. YMCAs un YWCAs direktors norādīja, ka Reksdēlas un Sistletaunas rajoni pašreiz piedzīvo krīzi. Pēdējos 6 mēnešos jauniešu noziedzības pieaugušas par 76%, tai pašā laikā ārlaulībā dzimušo skaits vairojies par 50%. Pēdējos 5 gados iedzīvotāju skaits pieaudzis no 28.000 uz 52.000, un sagaidāms, ka ap 1970. gadu tas būs 70.000. Sistletaunā no 2000 dzīvokļu vienībām 689 apdzīvo valdības atbalstītie mazturīgie. Tās ir jaunas ģimenes, caurmērā ar 3,5 bērniem katrā, kuŗu mēneša ienākumi caurmērā ir 390 dol. 20% no tiem saņem sociālo pabalstu, pie kam 10% nemaz nav darbam spējīgi. Ienācēji nejūtas pie vietējās sabiedrības piederīgi, bet viņos jārada piederības sajūta. Kāds no sapulces dalībniekiem jautāja, kā panākt, lai pusaudži piemērotos vispārējiem apstākļiem. Kaut iedzīvotāju skaits tik lielā mērā pieaudzis, viņu brīvā laika nodarbību labā daudz nav darīts, izņemot ierīkoto slidotavu un peldbaseinu.

★ Kanadas nacionālā galerija iegādājusies vienu no Rembranta agrākā laika gleznām — „Nodevu nauda" par 364.000 dol. Tajā redzams Jēzus ar naudas zīmi rokā izskaidrojot, ka mesli maksājami ne tikai valstij, bet arī Dievam. Gleznas lielums — 16½X12¾ collu un tā labā stāvoklī. Daudzus gadus tā atradās kādā privātā kollekcijā. Glezna parakstīta un datēta ar 1629. gadu un ir raksturīgs lielā meistara agrāko darbu piemērs. Tā gleznota, kad Rembrants bija savā dzimtajā pilsētā Leidenā.